Doğan Kardeş

SAYI 50 | 14 ARALIK 1970 | 75 KURUŞ

©

ACEMİ TAMİRCİ

1970 BÜYÜK ŞİİR YARIŞMASI SONUÇLARI

ALTIN

9

JO'NUN ANNESİ DOKTOR ÇAĞIRDI.

JO'NUN YÜZME LÜBÜ, GÖNEY OKULUYLA YAPACAK YARIŞMA İÇİN SEÇMİŞTİ. FAKAT JO, BİR GÜN OKULDA TOP OYNARKEN DÜŞTÜ, AYAĞI İNCİNDİ...

KORKULACAK BİR ŞEY YOK AMA, KIZIM, EN AZ İKİ HAFTA YATMALISIN!..

NASIL OLUR? CUMARTESİ'YE YÜZME YARIŞI VAR!

YARIŞ MI? GİDEMEZSİN İŞTE BU KADAR!

AĞLAMA KIZIM, AĞLAMA...

ÇOK MU AĞIR DOKTOR?

HAYIR EFENDİM, YALNIZ, HAFİF DESEYDİM, KIZINIZ SÖZ DİNLEMEZ, YATAKTAN ÇIKARDI...

ALLEN, KARDEŞİNİN YANINA GİDERKEN DÜŞÜNÜYORDU...

SÖYLESEM SEVİNİR AMA NE OLUR NE OLMAZ, SÖYLEMEYEYİM..

DOĞRUSU ÇOK ÜZÜLDÜM JO..

NE OLURSA OLSUN YARIŞA GİDECEĞİM!

YAPMA, JO!

BANA YARDIM ET. MEYECEKSEN HİÇ KONUŞMA!

NASIL YARDIM EDEBİLİRİM Kİ?

JO TASARLADIKLARINI ANLATTI. CUMARTESİ SABAH!...

HAZIR MISIN?

EVET, GÜRÜLTÜ ETME, ANNEM UYANMASIN!

MERDİVENDEN AŞAĞI NASIL İNECEKSİN?

BENİ SIRTINDA TAŞIYACAKSIN...

PEK DE AĞIRMIŞSIN!

SEN DE PEK NAZİK MOLLAYMIŞSIN!

BİRAZ SONRA DIŞARI ÇIKMIŞLARDI...

İŞTE GELDİK. SENİ BİSİKLETLE GÖTÜRECEĞİM. ÖNTAN DA HAZIR.

SAĞOL ALLEN!

MADALYA

OLİMPİYAT OYUNLARI

VER ELİNİ KA-RAGÖL! GELİYO-RUZ!

ERKEN OLDUĞU İÇİN YOLLAR TENHAYDI. ALLEN BİSİKLETİ HIZLI SÜRÜYORDU...

ÖĞLEYE DOĞRU BİR YÜRÜSA GELMİŞLERDİ...

DAHA HIZ-LI ALLEN'YE-TİŞEMEYECE-ĞİZ!

BENDEN BU KADAR, JO. İSTERSEN AR-TIK BİSİKLE-Tİ SEN SÜR.

DERKEN, YENİ BİR TEHLİKE BAŞGÖSTER-Dİ...

JO, BAK POLİSLER!

GERİ DÖNE-LİM! BELKİ AN-NEM HABER VERMİŞTİR, BİZİ ARIYORLAR-DIR!

ANNEM BÖY-LE ŞEY YAP-MAZ!

BELLİ OL-MAZ. ANNELER EN UFAK ŞEYİ ME-RAK EDERLER. SU ÇAYIRA SAPALIM, KESTİRMEDEN GİT-MELİYİM!..

BİRAZ SONRA...

YOLUMUZU KAY-BETTİK JO.. GERİ DÖNELİM BENCE.

BELİ OLMA! NASIL OLSA YOLU BULU-RUZ...

DERKEN YAĞMUR BAŞLADI...

BEN ÇOK YO-RULDUM, JO..

PEKİ ALLEN, YAĞMUR DA YAĞIYOR, BİR YERDE SI-ĞINA-LIM..

FAKAT YAĞMUR DİNMEK BİLMİYORDU...

BEN ÜŞÜYORUM!

BANA SO-KUL ALLEN.. YAĞMUR DİNER DİNMEZ EVE GİDE-RİZ...

İKİ KARDEŞ BÜZÜLDÜKLERİ YERDE YORGUNLUKTAN UYUYA KALDILAR... ALLEN UYANINCA...

JO... JO.. KALK! HAVA AYDINLANMIŞ...

ATEŞ GİBİ YANIYOR-SUN, JO! NEN VAR, SÖYLE?

-ARKASI VAR-

SÜPER 3

GANGSTERLER ARASINDA

Azılı bir gangster olan Çılgın Joe ve adamları büyük artist Cin-Kız'ı kaçırmışlar ve karşılığında para istemeyi düşünmektedirler. Gangsterleri yakalama işini üstlenen Süper 3 ekibinden Yumurcak onların eline düşer.

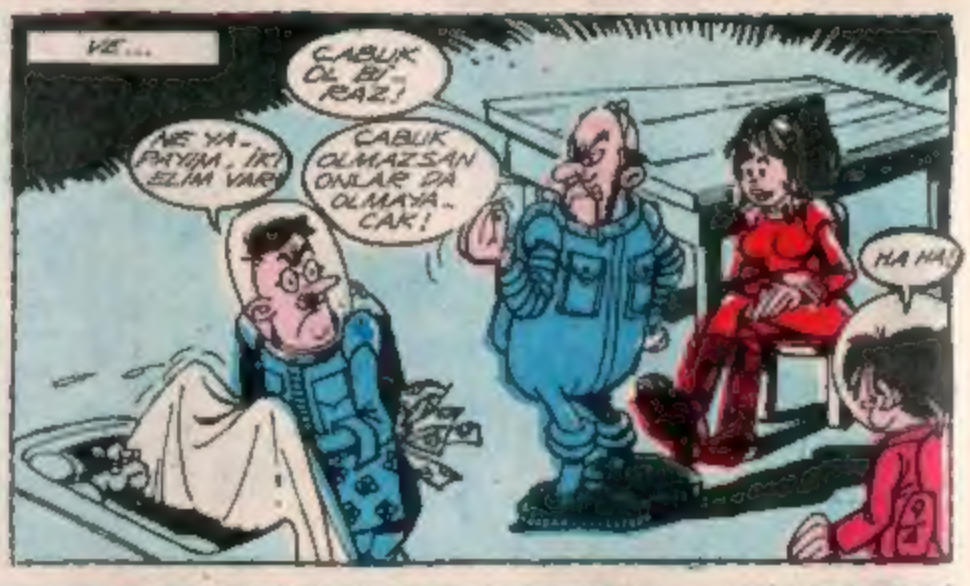

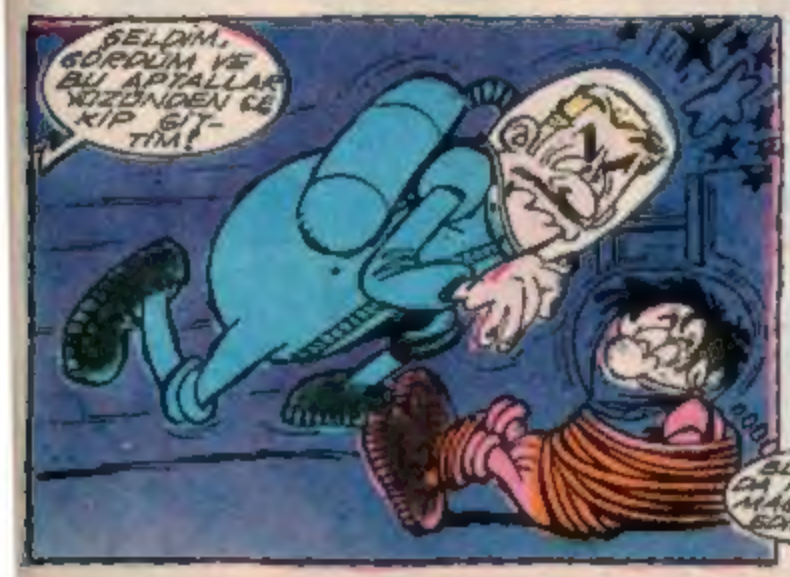

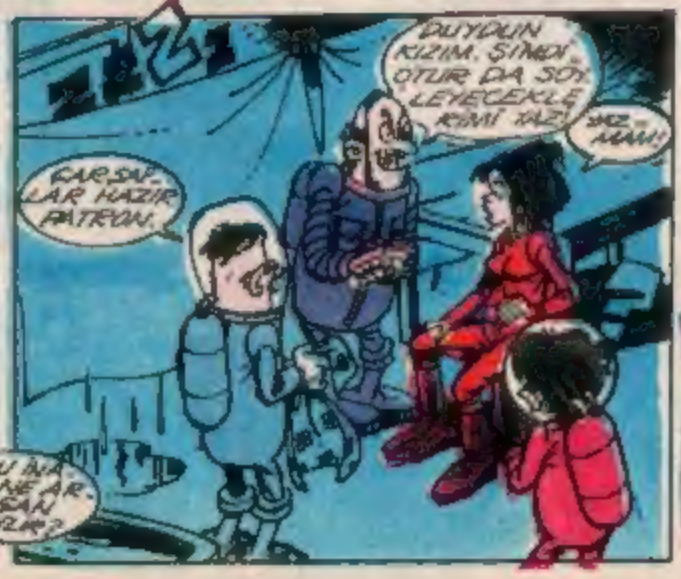

CAKCAK

SACAK

KUMURCAK

TAM O SIRA DA DISARDA

GELIYO. RUZ! RADARA BAKILIRSA OTO MOBIL YAKIN. LARDA..

İŞTE SU RADA!

ZUMURCA, GIN TURMO-BILI BOŞ!

SURA. YA BAK

NE VAR?

SU IZLERE BAK! BURADA BIR SORUN-SAN VAR HER-HALDE...

SU LAVAK IZLER BORCA GUNTONUN HER-HALDE... BURA-DA BITIYOR.

HMMM !..

CABUK SAK LAN. TURMO-BIL HAVALA-NIYOR!

HAFTANIN ANSİKLOPEDİSİ

GÜNEY KUTBU KÂŞİFİ

Roald Amundsen

Roald Amundsen ve dört arkadaşı iki ay süren amansız bir yürüşten sonra 14 aralık 1911 günü Güney Kutup Noktası'na Norveç bayrağını diktiler. Böylece insanlık tarihinde ilk defa olarak Güney Kutup Noktası'na varılmış oluyordu.

ÇOCUKLUK ve GENÇLİK YILLARI

Roald Amundsen, Oslo körfezinin girişinde küçük bir kıyı kasabası olan Sapsborg'un açıklarındaki Börge adasında 16 temmuz 1872'de doğmuştu. Babası Norveç kıyılarında ulaştırma işleri yapan küçük yelkenli gemilerden birinin sahibiydi. Çocukluğu kıyılardaki kayalıklar üzerinde geçen Amundsen, fiyordlardaki küçücük limanlardan kalkıp görülmeyen ülkelere doğru yol alan yelkenlileri büyük bir özlemle seyrederdi. Daha o yaşlarda içi deniz aşkıyla yanıp tutuşan Amundsen, şüphesiz ki bir macera adamı olarak doğmuştu.

1886 yılında babasını kaybetti ve ailesiyle birlikte Oslo'ya taşındı. Kısa bir kararsızlık döneminden sonra yüksek öğrenimini yarıda bırakarak bir balina avcı gemisine binerek denize açıldı. İki yıl sürekli olarak balina avcılarıyla dolaştı. Boş zamanlarında durmadan çalışmış, coğrafya hartalarını incelemiş ve öteden beri aklına koymuş olduğu kuzeybatı seferi için gerekli bilgiyi toplamıştı. 1899 yılında Oslo'ya döndüğü zaman düşüncelerini ünlü kâşif Nansen'e açtı.

Amundsen, Grönland adasının güneyinden Amerika'nın kuzeyine doğru ilerleyerek Büyük Okyanus'a ulaşmak istiyordu. Böylece dünyamızın coğrafi kutbundan farklı olan manyetik kutbun yerini kesinlikle belirleyebilecekti. Bu kutup noktası, Kanada kıyısı açıklarındaki Boothia adasının kuzey kuzeybatı yönüne rastlıyordu.

Nansen kendisine her bakımdan yardım etmeye söz verince Amundsen, hemen hazırlıklara koyuldu. İlk iş olarak 47 tonluk' «Gjöa» adlı 22 metre boyunda bir gemi satın aldı. Her türlü onarım yapılıp donanım tamamlandıktan sonra 17 haziran 1903 günü altı arkadaşıyla birlikte Oslo'dan demir aldılar. Bu büyük serüven tam üç yıl sürdü. Akıllara durgunluk veren bir yolculuktan sonra Gjöa, 1906 yazında Beering boğazını geçerek 30 ağustosta Alaska'nın Nome limanına vardı. Böylece insanlık tarihinde ilk olarak bir gemi Amerika kıtasını kuzeyden dolaşarak doğudan batıya ulaşmış oluyordu.

BÜYÜK SEFERE HAZIRLIK

1907 yılında Amundsen yeni bir yolculuğa hazırlanmaya başladı. Kuzey Kutbu'na gidecekti. Nansen kendisine ünlü gemisi «Farm»ı hediye etti. Amundsen hazırlıklarını bitirmek üzereyken Robert Peary'nin Kuzey Kutup Noktası'na vardığı haberi geldi. Amundsen cesaretini kaybetmedi, sadece programını değiştirmekle yetindi. Bu sefer hedef olarak Güney Kutup Noktası'nı seçti.

GÜNEY KUTBU'NUN KEŞFİ

6 haziran 1910 günü Nansen'in emektar gemisi «Farm» 22 kişilik mürettebatı ve mükemmel donanımıyla birlikte Amundsen'in komutası altında Oslo'dan ayrıldı. 1911 yılının ocak ayı ortalarında gemi, Güney Kutup kıtasını çevreleyen buz engellerini yararak ilerlemeye başladı. «Farm» Balina körfezine doğru Antarktika'ya güneyden yaklaşıyordu. Güney Kutup Noktası'nın 1350 km. uzağında gerekli malzeme kıyıya çıkarıldı. 120 köpeğin katıldığı kafile önce kıyıda büyük bir konaklama yeri kurdu. Kutup seferi dokuz kişiyle başlıyordu. Gemi iki yıllık kumanyayı da bıraktıktan sonra ayrıldı. 1910-11 kışı kutba doğru yapılacak yürüyüşü incelemek ve planlamakla geçti.

Sonunda 20 ekim 1911 günü Amundsen yanına dört arkadaşını alarak yola koyuldu. Düzinelerle köpeğin çektiği kızaklar günlerce engin buz çölleri üzerinde kuzeye doğru yol aldılar. Beş arkadaş korkunç tipi ve eksi 40-50 derece soğukta günlerce insan üstü bir çaba göstererek kutbu çevreleyen sıradağları aştılar. Aralık ayının ilk günlerinde bu dağ'ların arkasındaki yaylalara vardılar. 6 aralık 1911'de kafile 3300 metre yükseklikte bulunuyordu. 14 aralık 1911'de de Kutup Noktasına Norveç bayrağını diktiler. Dönüş yolculuğu daha kolay geçti. Yola çıktıklarından 99 gün sonra kıyıdaki ana konaklama yerine vardılar.

Amundsen'in Güney Kutup Noktası'na varmak için izlediği yolu

Neden, Niçin?

~~Böcek yiyen bitkiler böcekleri~~ nasıl yer?

Bazı bitkilere böcek yiyen bitkiler adı verildiğini belki duymamışsınızdır. Bu çeşit bitkileri üç grupta toplayabiliriz: Borulular, kapaklılar ve bezliler. Bu bitkiler çeşitli böceklerin yaşadığı tropikal bataklıklarda bulunur. Bunların nasıl böcek yediğini görelim. Borululardan «utrikularya» bitkisini örnek alalım. Yağmur yağdığı zaman bitkinin boru biçimindeki çiçeğinin içi su dolar. Bu suyun içine düşen böcekler bir daha dışarı çıkamazlar ve boğulurlar. Bitki de bunları sindirir.

Kapaklı bitkilerden olan «Diyanea» nın üzerinde sık kıllar bulunan yuvarlak yapraklar vardır. Böcekler bu kıllara değer değmez bunlar böceğin üstüne kapanır. Böcek sindirildikten sonra kıllar yeni bir böceği yakalamak için tekrar açılır.

Bezli bitkilerin yaprakları bir ağız gibi açık durur. Böcek yaprağın iç bölümüne dokunduğu zaman bunlar kapanır. İçeride kalan böcek sindirildikten sonra yaprak tekrar açılır.

Zarf ilk ne zaman kullanılmaya başlanmıştır?

1839 yılında. O zamana kadar hiç kimse mektuplarını bir zarf içine koymayı akıl etmemişti. Mektuplar iki defa katlanıp kenarları balmumuyla yapıştırılıyor ve kâğıdın boş kalan arka kısmına, gönderileceği kimsenin adı ve adresi yazılıyordu.

BÜYÜK SÖZLER

Almasını bildiğiniz gibi vermesini de biliniz ki, karakterinizde bir denge olsun.

• Bazı kimseler çok haris olur. Hep kendileri almak ister ve karşılığında da kimseye bir şey vermezler. Bu gibi kimseler sadece mevki bakımından kuvvetli oldukları müddetçe etraflarında kendilerine dost gözüken veya çekindikleri için işlerini yapan insanlar bulurlar. Ama cemiyetteki mevkilerini kaybettikleri anda, bir tek hakiki dostları olmadığı için yapayalnız kalırlar.

TARİHTE BU HAFTA

GEORGE WASHINGTON'UN ÖLÜMÜ

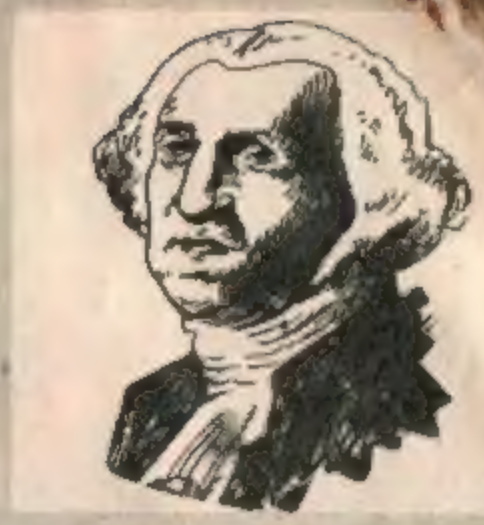

Amerika Birleşik Devletleri'nin ilk başkanı olan G. Washington bundan 171 yıl önce, 14 aralık 1799'da Mount Vernon'daki çiftliğinde ölmüştü. 1732'de Virginia'nın Bridge Greek adlı kasabasında doğdu. Küçük yaşta yetim kaldı, 21 yaşında askerliğe yazıldı ve kısa zamanda rütbesi yükseldi. 1774'te Amerika Kuvvetleri'nin Başkomutanlığına getirildi. İngilizleri yendi. 1776'da Amerika'nın bağımsızlığını ilân ettirdi. 1783'te A.B.D. ilk başkanlığına seçildi. İdari, askeri ve mali güçlükleri yenerek Amerika'nın bağımsızlığını korudu. 1787'de ikinci defa başkan seçildi.

GEDİK AHMET PAŞA'NIN ÖLDÜRÜLMESİ — Bundan 488 yıl önce 18 aralık 1482'de, Osmanlı Sadrazamı, ünlü kumandan Gedik Ahmet Paşa öldürülmüştü. Ahmet Paşa, Fatih'in yanında yetişti. Devlet hizmetinde çeşitli görevler aldı. Sadrazamlığa kadar yükse'di. Ordunun hemen her seferine katıldı. Otlukbeli zaferini kazandı. Kırım'ı Türkiye'ye bağladı. İtalya'ya asker çıkardı. Otranto kalesini e'e geçirdi. Fatih kendisini çok sever ve sayardı. Yerine geçen oğlu Bayezit II ise vezirine babası kadar iyi davranmadı. Muhaliflerinin sözlerinin tesiri altında kalarak, Gedik Ahmet Paşa'nın hem iktidarına, hem de hayatına son verdi. Onu boğdurttu.

İKİNCİ SELİM'İN ÖLÜMÜ — 1524'te doğan, 15 aralık 1574'te ölen Selim II, Osmanlı padişahlarının onbirincisidir. Kanuni Süleyman ve Hürrem Sultan'ın oğullarındandır. Babasının ölümü üzerine 1566'da tahta çıkan Selim II «Sarı Selim», «Sarhoş Selim» diye de anılır. Selim II, babasının aksine zayıf yaradılışlı bir padişahtı. Zamanında Osmanlı İmparatorluğu duraklamaya başlamış, donanma İnebahtı'da bozguna uğramıştır. Fakat donanma Sokollu'nun gayretiyle yeniden kuvvetlendirilmiş ve eskisi gibi Akdeniz'e korku salar hale gelmişti.

Herşeyin En Garibi :

EN UZUN VASİYETNAME — Hukuk tarihinde kayıtlı en uzun vasiyetname 20'inci yüzyılın başlarında kaleme alınmış olup Amerika'lı Bayan Frederica Cook'a aittir. Bu vasiyetname dört cilt dolduran 95.940 kelimeden ibaretti.

EN BÜYÜK DİNSEL ÖRGÜT — Dünyanın en büyük dinsel örgütü, 1964 sayımlarına göre, 580.000.000 üyesi ve 418.000 papaz ve 946.000 rahibeden ibaret yönetici örgütüyle Katolik Kilisesidir. Kardinal, motropolit, başpiskopos, piskopos v. s. gibi yüksek rütbeli Katolik din adamlarının sayısı 2.800 olup bunların 260'ı İtalya'da bulunmaktadır. Dünya yüzündeki Katolik Kiliselerinin sayısı 416.000'dir.

EN YÜKSEK MİNARE — Dünya yüzündeki en yüksek minare 72,5 metre yüksekliğinde olup Hindistan'ın Yeni Delhi şehrinin güneyindeki Gutabminar'a aittir.

ZERO X

ATEŞ!

İKİZ YILDIZDA YETİŞEN ACAYİP YAPRAK-GÖZLER KAPTAN TRAVERS'İN ARKADAŞLARINI ELE GEÇİRMİŞLERDİ. ŞİMDİ ONLAR DA KAPTANA DÜŞMANDI.

ARKADAŞLARIMIN BANA DÜŞMAN OLACAKLARI HİÇ AKLIMA GELMEZDİ!

KEŞİF TANKI TEHLİKEDEYDİ..

YANLARINA GİTMEKTEN BAŞKA ÇARE YOK. BURADA KALDIKÇA İŞLER DÜZELMİYECEK!

AZ SONRA..

İŞTE SON UMUDUM BUNDA!

DUMAN YAVAŞ YAVAŞ YAYILDI...

DUMANA BAKIN!

YANGIN ÇIKTI!. TAMAM BU İŞ!. YAKLAŞALIM!.

ZERO X YAKLAŞINCA KAPTAN KENDİSİNİ BOŞLUĞA FIRLATTI..

BU İYİ!. ÖBÜR YANDAN YANASIYORLAR!..

BENİ GÖRÜNCE ÇOK ŞAŞIRACAKLAR!.

AZ SONRA..

KUŞURA BAKMAYIN, KAPIYI VURMADIM!

BİZİ ÖLDÜRMEYE KALKARSAN SEN DE ÖLÜRSÜN KAPTAN!

BU TOZ MASKENİZİ DÜŞÜRECEK!

İŞTE BÖYLE!!..

AAYY!. AAH!..

AAH! YÜZÜM YANIYOR!..

MERAK ETME, KARABİBER BU!

KAPTAN, YAPRAKLARI SIYIRDI ÇIKARDI...

AZ SONRA YAPRAKLAR BOŞLUĞA ATILDI!.

İŞTE, SONUNDA BU İŞ DE BİTTİ!

BÜTÜN ARKADAŞLAR GENE BİR ARADAYDILAR!

NE DERSİN BU İŞE KAPTAN?

GÜZEL BİR SERÜVEN DERİM! NE MASKARA BİR HALE GELMİŞTİNİZ, BİLSENİZ..

ŞİMDİ VAKİT KAYBETMEDEN DÜNYAYA DÖNELİM KAPTAN!

HERKES BU SERÜVENİMİZE ŞAŞACAK, ÇOCUKLAR!.

ZERO X DÜNYA'YA YOL ALIRKEN, İKİZ-YILDIZ'DA YAPRAK GÖZLER...

...ELE GEÇİRDİKTEN SONRA KAÇIRDIKLARI ADAMLARIN ARDINDAN BAKIYORLARDI..

GELECEK HAFTA: ZERO X'İN YENİ SERÜVENİ!

Tarzan

6

TEMPO TAPINAĞININ BİLGİN İHTİYARLARINDAN BİRİ TARZAN'IN OĞLU KORAK'IN GENÇLİĞİNİ ÇALMIŞTIR. TARZAN'LA KORAK TEMPO'YA GELİP ZAMAN DERESİNE İNERLER...

TARZAN! "ZAMAN" DENİLEN İHTİYAR BU! ELİNDEKİ ORAKLA BİR YERİNİ KESİYOR, AKAN KANIN DERE DE BULUNAN BİR İHTİYARIN...

... KANINA KARIŞIYOR. BÖYLECE SEN İHTİYARLIYORSUN, İHTİYAR GENÇLEŞİYOR!

DELİ MİSİN SEN GENÇ ADAM? BURAYA NİYE GELDİN?

OĞLUMUN GENÇLİĞİNİ ÇALMIŞSINIZ. ONU GERİ ALMAYA GELDİM ZAMAN BABA!

BURADA ALINAN ŞEY GERİ VERİLMEZ. ÇEKİL ÖNÜM DEN, YOKSA SENİN DE GENÇLİĞİNİ ALIRIM!

OĞLUMU İSTİYORUM BENİ!

ŞİMDİ ZAMANA KARŞI GELMENİN NE OLDUĞUNU GÖSTERİRİM SANA!

YIKIL KARŞIMDAN!.. KÜÇÜL!.. İHTİYARLA!.. SANA İHTİYARLAMANI EMRE DİYORUM!

HIÇ KİMSE ZAMANA KARŞI GELEMEZ! SENİ MAHVEDECEĞİM!

AHH! NE KUVVETLİ ADAM! BUNUN GENÇLİĞİNİ ALSAM, BİRDEN KIRK YAŞ GENÇLEŞİRİM!
BİRAZI-NI DA BANA BIRAK!

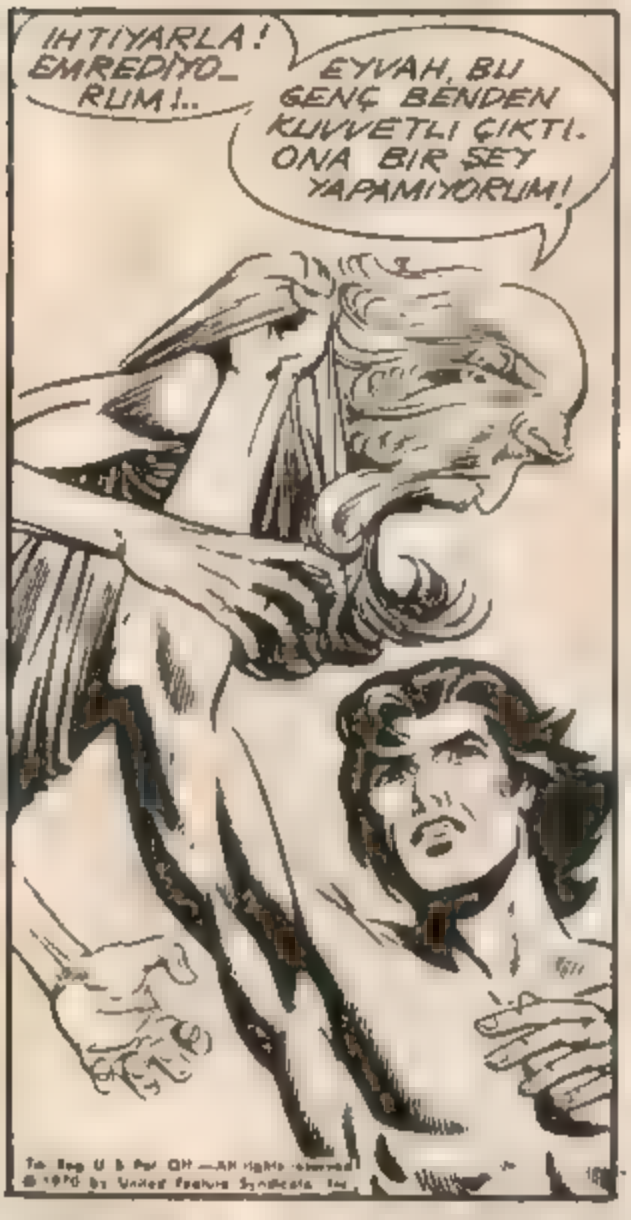
İHTİYARLA! EMREDİYORUM!..
EYVAH, BU GENÇ BENDEN KUVVETLİ ÇIKTI. ONA BİR ŞEY YAPAMIYORUM!

BENİ YENİYOR!!

BIRAK BENİ!..

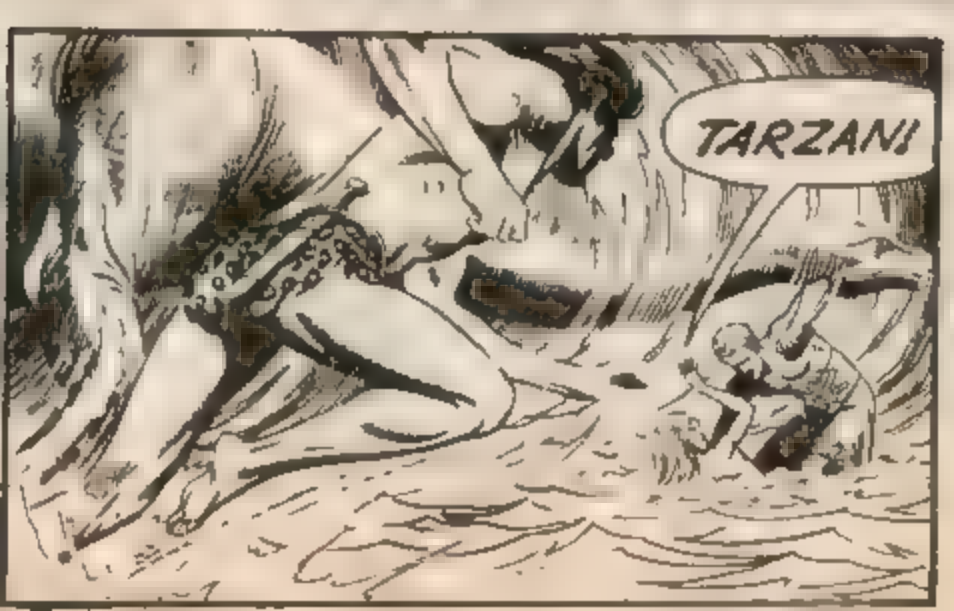
TARZAN!

GELDİM!
RUSS MANNING
ARKASI VAR

PULCULUK

«ANKARA 70»

Posta İdaresi, Posta Pulları Türkiye Üçüncü Milli Sergisi münasebetiyle üç puldan meydana gelen bir seri ile bir de «Anma bloku» çıkarmıştır. 10, 50 ve 60 kuruşluk üç puldan meydana gelen serinin baskı adedi 300 bindir. 130 kuruşluk Anma bloku ise 200 bin adet basılmıştır. Pulların üzerindeki resimler sırasıyla Burhan Özak, Selâhattin Tuğa, Baber Kocamanoğlu ve Mustafa Üstün adlı ressamlar tarafından yapılmıştır.

HİKÂYE

Erich Kästner'den
Çeviren : **AKŞİT GÖKTÜRK**

TUZ TARLASI

Günün birinde Şilda'da tuz kıtlığı başgösterdi. Hiç bir yerde tuz bulunmuyor, kentten gelip geçen gezgin tüccarların da hiç biri tuz satmıyordu. Tuzkent'de savaş var, diyordu tüccarlar. Tuzluca ile Tuzla'da da savaş vardı. Savaşın bitmesini beklemekten başka yapacak şey yoktu. Beklemek de Şildalıların işine gelmiyordu. Tuzsuz ekmekten, tuzsuz patatesten, tuzsuz çorbadan Şildalılar da çocukları da hiç mi hiç tad alamıyordu.

Kafa kafaya vererek bu duruma bir çözüm yolu aradılar. Şimdi artık belediye konağının aydınlık pencere'leri olduğundan, çok parlak bir fikir çaktı kafalarında İçlerinden biri, şeker tarlada yetişiyor da tuz neden yetişmesin, dedi Yapılacak tek şey, kentin kamu tarlalarından birine tuz ekmekti, böylece bütün güçlük ortadan kalkmış olacaktı

Öyle yaptılar. Çömleklerin dibinde kalan birazcık tuzun yarısını bir tarlaya saçtılar, kuşlar gelip ekili tuzu yemesin diye tarlanın dörtbir yanına ellerinde borular bulunan gözcüler diktiler, sonucu beklemeye başladılar. Bir iki haftaya kalmadan tarla göğermeye başladı. Tuz bitkisi yemyeşil yükseldi.

Tuz tarlasının gözcüleri, her ân borularını çalmaya hazır, tetikte bekliyorlardı. Neyse ki kuşlar tarladan uzak duruyordu. Şildalılar ne kadar tuz kaldıracaklarını hesaplamaya başlamışlardı. Tuz ürününün beş altı ton olacağını, böylece dışarıya da tuz satabileceklerini umuyorlardı. Ama bir gün komşu köylerin inekleriyle keçileri tuz tarlasına dalıvermez mi!

Tarlaya dalan ineklerle keçiler güzelim tuz bitkisini çiğnediler. Tuz tarlasının gözcüleri borularını var güçleriyle öttürdüler. Ama hayvanlar hiç oralı bile olmadı. Şildalılar gene ne yapacaklarını şaşırarak çıkmaza saplandılar.

En sonunda demirci, bir fındık çalısından bir dal kırarak hayvanları kovalamak üzere tarlaya doğru koştu

«Çıldırdın mı sen?» diye bağırdı fırıncı. «İneklerle keçiler yetmiyormuş gibi, bir de sen mi çiğneyeceksin tuz tarlasını?» Hepsi ardından koşarak demirciyi kıskıvrak yakaladılar. O zaman demirci

«Peki tarlaya girmeden nasıl kovalayayım hayvanları?» diye sordu.

«Kolayı var,» dedi kunduracı. «Sen uzun bir tahtanın üstüne otur. İçimizden dört kişi tahtayı dört köşesinden kaldırarak omuz'asın, sonra seni tarlaya taşısın. Böylece tek bir yaprak bile çiğnemeden tarlaya girmiş olursun.»

Bütün Şildalılar, ellerindeki işi yarıda bırakarak, atları öküzleri arabalara koşup, oraklar, tırpanlar, yabalar, düvenler ile tuz tarlasına yollandılar. Tuz bitkisi bacaklarına değdikçe zıp zıp zıplıyorlardı. Çıplak kolları da yanmaya kaşınmaya başladı..

Bu parlak düşünceyi hepsi pek yerinde buldular. Dört kişi elinde fındık sopasıyla demirciyi tarlaya taşıdılar, o da tuz bitkisinin kılına bile dokunmadan yabancı hayvanların hepsini tarladan çıkardı.

Bir hafta sonra birkaç çocuk, oynarlarken yasak masak dinlemeyerek tuz tarlasına daldılar. Hepsi yalınayaktı, tuz tarlasına adımlarını atmalarıyla dışarı fırlamaları bir oldu. Büyük bir yaygara kopararak ardlarına bile bakmadan, soluğu evlerinde aldılar.

«Isırıyor, ısırıyor!» diye bağırarak annelerine babalarına büyük bir heyecanla ayaklarını, baldırlarını gösteriyorlardı. Bacaklarındaki kocaman kırmızı lekeler biber gibi yanıyordu. «Demek ki tuzlar oldu artık, harman zamanı geldi!» dedi domuz çobanı.

Bütün Şildalılar ellerindeki işi yarıda bırakarak, atları öküzleri arabalara koşup, oraklar, tırpanlar, yabalar, düvenler ile tuz tarlasına yollandılar. Tuz bitkisi bacaklarına değdikçe kuzular gibi zıp zıp zıplıyorlardı. Çıplak kolları da yanmaya, kaşınmaya başladı. Elleri pancar gibi kıpkırmızı kesildi. Gözlerinden boşanan yaşlar yanaklarından aşağı dökülüyordu.

Çok geçmeden orakları, tırpanları fırlatarak gözyaşları içinde ellerini tarladan dışarı attılar, yanan kollarını, bacaklarını rüzgâra karşı silkeleyerek sıçraya sıçraya kente döndüler.

«Ne yaptınız? Tuzları biçtiniz mi?» diye sordu karıları. Ama onlar yanan kollarıyla ayaklarını soğuk suya sokarak serinletmeye çalışırken

«Hayır. Vazgeçtik biz bu işten Bu tarlanın tuzu fazla tuzlu!» dediler

Tabii sizler, tarlada yetişen, kolları bacakları böylesine ısıran bitkinin ne olduğunu çoktan anlamışsınızdır. Isırgan otu! Sizler de ben de gözü kapalı biliriz bunu. Şildalılardan çok daha akıllıyız da ondan!

Tuz tarlasının gözcüleri, her an borularını çalmaya hazır tetikte bekliyorlardı...

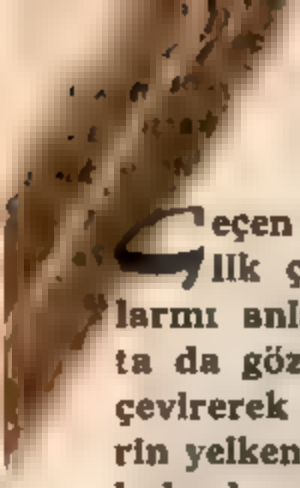

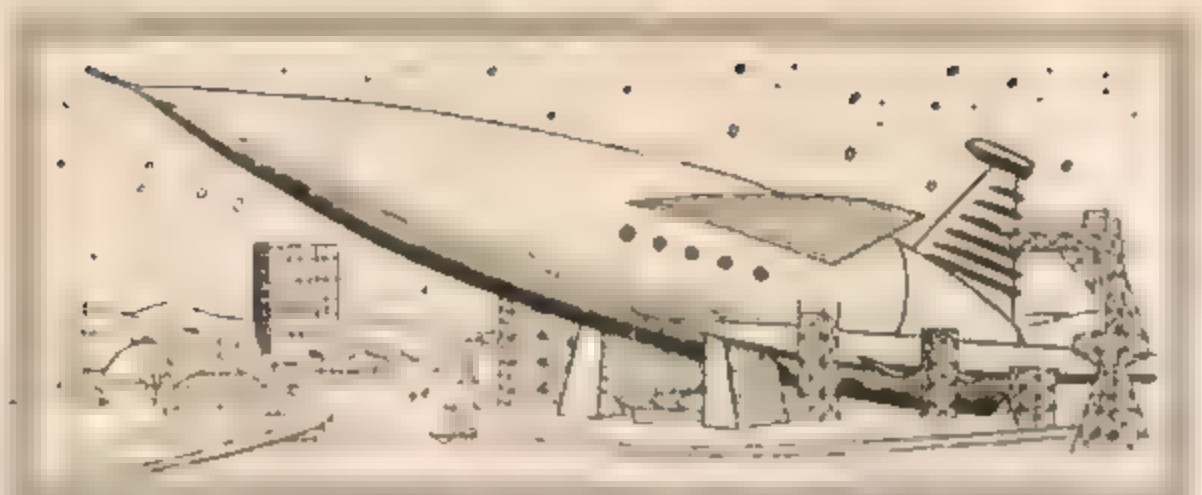

TAŞITLARIN TARİHİ

Geçen sayımızda sizlere ilk çağın deniz taşıtlarını anlatmıştık. Bu hafta da gözlerimizi ortaçağa çevirerek sizlere o devrin yelkenli gemileri ile ilk buharlı gemilerini anlatacağız.

— IX —

YELKENLİNİN ALTIN ÇAĞI ve İLK BUHARLI GEMİLER

Okyanus ötesi yolculuk için yapılan yelkenli gemilerin ilki «Sefine» ydi...

Ortaçağ'ın gemileri de ilkçağların gemilerinden pek farklı değildi. Gene eskisi gibi yelkenle gidiyor, gene tahtadan yapılıyordu. Gene esirler, köleler ayaklarından zincirle kürekle bağlanıyor, kırbaç zoruyla kürek çekiyorlardı. Yalnız deniz taşıtı çeşitleri eskiye nazaran bir hayli çoğalmıştı. 1248 yılındaki Haçlı Seferleri sırasında kullanılan gemilerin en büyüğü 36 metre boyundaydı. Bazılarının ambarlarına 50 kadar at sıkıştırılıyor, gemi yalpalayınca düşmesinler diye atlar karınlarının altından kalın kemerlerle tavana bağlanıyordu.

Amerika'da yapılan ilk büyük yolcu gemilerinden «Great Republic»

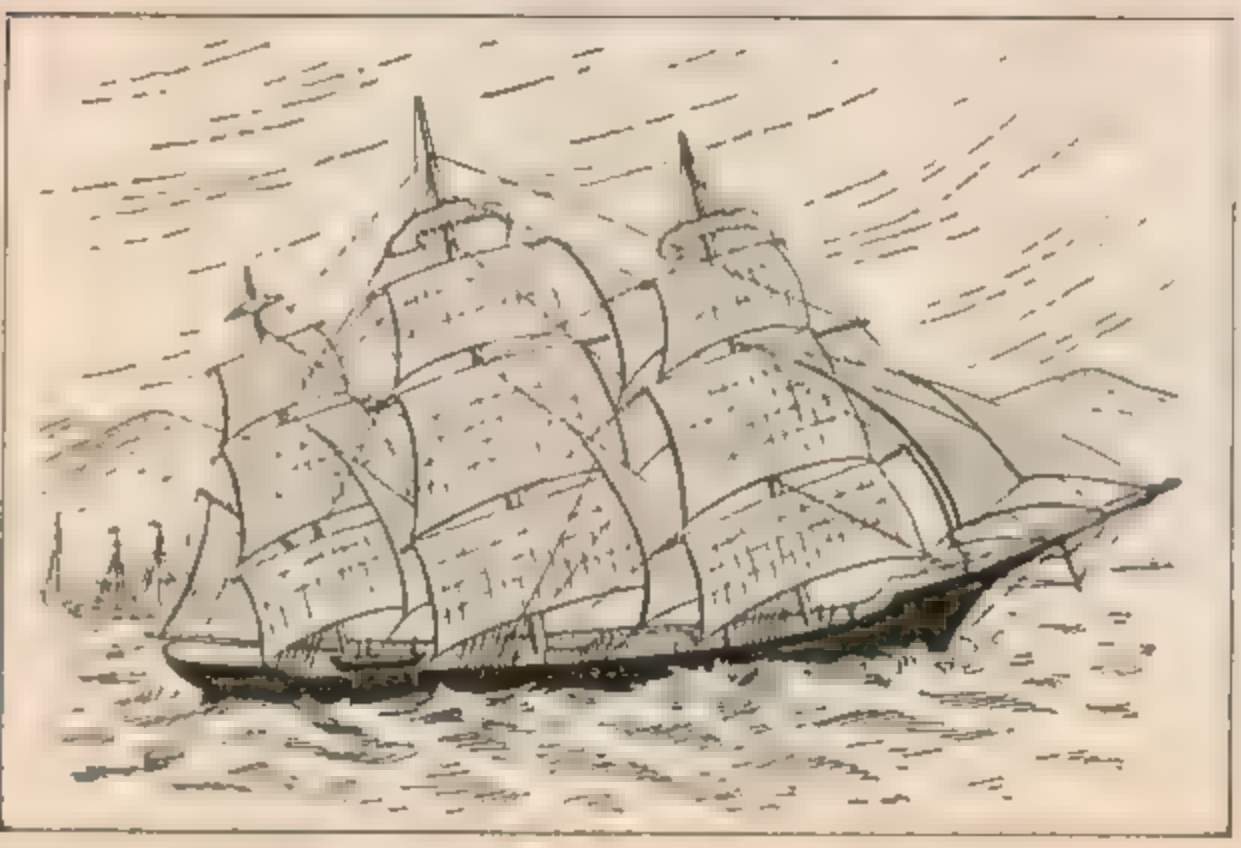

Doğrusunu söylemek gerekirse o çağlardaki gemilerde seyahat etmek zorunda kalan insanların da atlardan pek bir farkları yoktu. Biraz gemilerin küçüklüğünden, biraz da gemi sahiplerinin daha çok insan taşıyıp daha çok para kazanmak hırsından kamaralar çok küçük yapılırdı. Öyle ki, çoğu zaman, iki kişiye ayrılan bir kamaranın boyu bir iki metreyi, eni de 70 santimi geçmezdi. İçerisi ise son derece pistl. Fırtına çıkıp da kamaranın pencereleri içeri su dolmasın diye bir kapakla kapandığı zaman kokuya dayanmak imkânsızlaşırdı.

YELKENİN ALTIN ÇAĞI

Gemiciliğin ilerlemesinde hiç şüphe yok ki pusulanın önemli bir rolü vardır. İlk olarak M.Ö. 1000 yıllarında Çinlilerin kullandığı, onlardan Arapların öğrendiği pusulayı o Haçlı Seferleri sırasında Avrupalıların öğrenmeleri, deniz taşıtları tarihinde bir devrin kapanıp, yeni bir devrin başlamasına yol açtı. Avrupalılar uzak denizlere pusula sayesinde açıla-

bildiler, uzak ülkelere deniz yoluyla, bu araç sayesinde gidebildiler.

Avrupalılar pusulanın ne olduğunu öğrendikleri zaman gemiler uzun yola daykanıklı değildi. Okyanusların azgın dalgaları için yapılmamıştı. İnsanoğlunun elinden ne kurtulur? Bir iki yıl içinde buna da bir çare buldular, uzun yola dayanıklı birçok gemi yaptılar...

Okyanus ötesi yolculuk için yapılan gemilerin ilki «sefine»ydi. Yuvarlak ve azgın dalgalara dayanıklı bu gemi yelkenle yol alıyordu. Akdeniz için ayrı, Okyanus için ayrı tipleri vardı

«Karavela» adı verilen tekneler Sefinenin daha inceslydi. 70 kadar tayfası vardı. Kristof Kolomb da, Vasco de Gama da keşif yolculuklarına bu gemilerle çıkmıştardı.

O çağlarda işe en çok yarayan gemi «kadırga»lardı. Kadırgalar hem yelkenle, hem de iki yanındaki 26 çift kürekle yürütülüyordu. Eski Yunanlıların gemilerinden örnek alınarak yapılmış kadırgaların çeşidine göre iki veya üç direği olurdu.

«Kalyon» adı verilen gemiler ise, içinde yalnız bir sıra kürekçinin bulunduğu küçük hafif kadırgalardı. 12. yüzyılın en kullanışlı gemileriydi. İspanyollar, Peru'daki ocaklardan çıkardıkları altın gibi kıymetli madenleri ülkelerine bu tip gemilerle götürürlerdi.

Şüphesiz ortaçağın deniz taşıtları bu kadar değildi. Daha birçok çeşitleri vardır. Fakat biz sizlere burada o devrin en önemli gemi tiplerinden bahsettik ve böylece yelken devrini kapayıp, buharlı gemiler devrine geldik.

İLK BUHARLI GEMİLER

Buhar makinasını ilk defa deniz taşıtlarına uygulamak şerefini büyük milletlerin çoğu paylaşamazlar. Fransız fizikçisi Denis Papın, Jouffroy d'Abbans buhar makinesini gemilere uygulamayı ilk düşünenlerdir.

Her yeni keşifte olduğu gibi, buharlı gemilerin yapılması düşünüldüğü zaman da, çok kişi bu yenliliğe karşı çıktı. Tabii bunların büyük bir kısmı yelkenli gemileri olan, hayatlarını bu şekilde kazanan gemicilerdi. Bunlar öylesine öfkelendiler ki, Papin'in 1707 yılında yaptığı, buhar makinesi gücuyle dönen dört çarkla yol alan gemiyi paramparça etmekten kendilerini alamadılar. Fakat bilginler yılmadı. Gecelerini gündüzlerine katarak çalışmaya devam ettiler, onların bu çalışmaları sayesinde de yelken ve kürek tarihe karıştı

Gemilerin buhar gücüyle işlemesi konusunda ilk önemli adımı **John Fitch** atmıştı. Amerikalı olan John Fitch 1787'de küçük bir teknenin arkasına bir çark koydu, bunu buhar gücüyle döndürmeye çalıştı. Sonra 1796 yılında bir başkasını daha yaptı.

John Fitch'in gemisi buhar gücüyle yol almasına rağmen devamlı olarak işleyemiyordu. İskoçyalı William Symmington uzun çalışmalardan sonra bu aksaklığı giderdi, devamlı olarak işleyebilen ilk buharlı gemiyi yaptı. İskoçyalı bilginin yaptığı yenilik çarkı geminin arkasından kaldırıp, iki yanına yerleştirmek olmuştu. 1801 yılında yapılan bu yandan çarklı gemi bütün dünyaya gemilerin buhar gücüyle de çalışabileceğini, istenilen yere yelken ve kürek olmadan da gidebileceğini ispatlıyordu...

John Fitch'in 1787'de yaptığı ilk buharlı gemi

Gelecek hafta :
BUGÜNKÜ GEMİLERE DOĞRU

Kristof Kolomb'un «Santa Maria» isimli gemisi

Yelkenli gemilerin altın çağına ait bir gemi

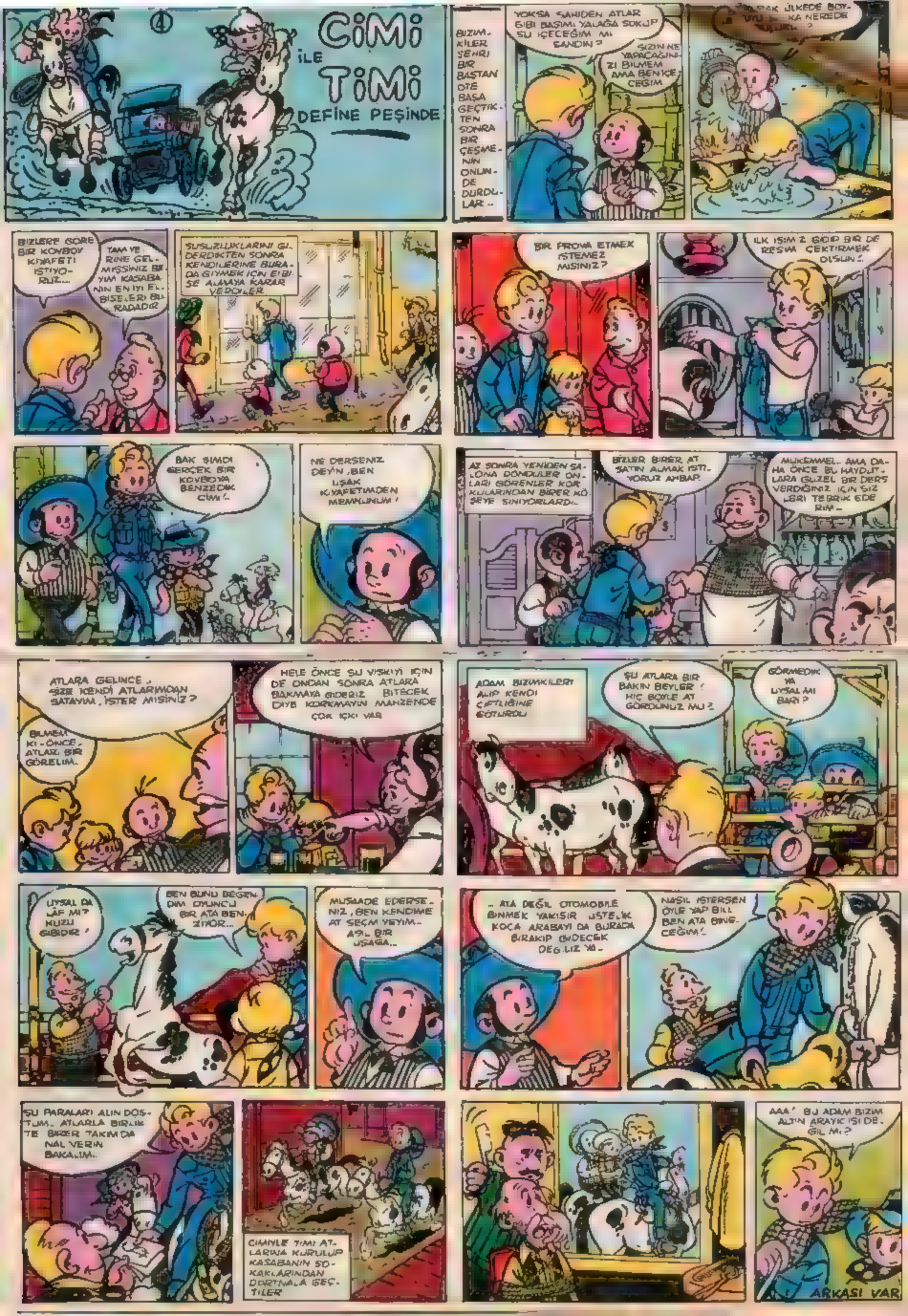

CİMİ İLE TİMİ DEFİNE PEŞİNDE
BİZİMKİLER ŞEHRİ BİR BAŞTAN ÖTE BAŞA GEÇTİKTEN SONRA BİR ÇEŞMENİN ÖNÜNDE DURDULAR...
YOKSA SAHİDEN ATLAR GİBİ BAŞIMI YALAĞA SOKUP SU İÇECEĞİM MI SANDIN?
SİZİN NE YAPACAĞINIZI BİLMEM AMA BEN İÇECEĞİM
BİZLERE GÖRE BİR KOVBOY KIYAFETİ İSTİYORUZ...
TAM YERİNE GELMİŞSİNİZ BEYİM KASABANIN EN İYİ ELBİSELERİ BURADADIR
SUSUZLUKLARINI GİDERDİKTEN SONRA KENDİLERİNE BURADA GİYMEK İÇİN ELBİSE ALMAYA KARAR VERDİLER
BİR PROVA ETMEK İSTEMEZ MİSİNİZ?
İLK İŞİMİZ GİDİP BİR DERESİM ÇEKTİRMEK OLSUN!
BAK ŞİMDİ GERÇEK BİR KOVBOYA BENZEDİK CİMİ!
NE DERSENİZ DEYİN, BEN UŞAK KIYAFETİMDEN MEMNUNUM!
AZ SONRA YENİDEN SALONA DÖNDÜLER ONLARI GÖRENLER KORKULARINDAN BİRER KÖŞEYE SINIYORLARDI...
BİZLER BİRER AT SATIN ALMAK İSTİYORUZ AHBAP.
MÜKEMMEL... AMA DAHA ÖNCE BU HAYDUTLARA GÜZEL BİR DERS VERDİĞİNİZ İÇİN SİZLERİ TEBRİK EDERİM...
ATLARA GELİNCE, SİZE KENDİ ATLARIMDAN SATAYIM, İSTER MİSİNİZ?
BİLMEM Kİ-ÖNCE, ATLARI BİR GÖRELİM.
HELE ÖNCE ŞU VİSKİYİ İÇİN DE ONDAN SONRA ATLARA BAKMAYA GİDERİZ. BİTECEK DİYE KORKMAYIN MAHZENDE ÇOK İÇKİ VAR
ADAM BİZİMKİLERİ ALIP KENDİ ÇİFTLİĞİNE GÖTÜRDÜ
ŞU ATLARA BİR BAKIN BEYLER! HİÇ BÖYLE AT GÖRDÜNÜZ MU?
GÖRMEDİK YA UYSAL MI BARI?
UYSAL DA LÂF MI? KUZU GİBİDİR!
BEN BUNU BEĞENDİM OYUNCU BİR ATA BENZİYOR...
MÜSAADE EDERSENİZ, BEN KENDİME AT SEÇMİYEYİM... ASIL BİR UŞAĞA...
... ATA DEĞİL OTOMOBİLE BİNMEK YAKIŞIR ÜSTELİK KOCA ARABAYI DA BURADA BIRAKIP GİDECEK DEĞİLİZ YA...
NASIL İSTERSEN ÖYLE YAP BİLL BEN ATA BİNECEĞİM!
ŞU PARALARI ALIN DOSTUM... ATLARLA BİRLİKTE BİRER TAKIM DA NAL VERİN BAKALIM...
CİMİYLE TİMİ ATLARINA KURULUP KASABANIN SOKAKLARINDAN DÖRTNALA GEÇTİLER
AAA! BU ADAM BİZİM ALTIN ARAYIK İSİ DEĞİL Mİ?
ARKASI VAR

TEHLİKENİN ORTASINDA

Türkçesi :
TOMRİS UYAR

ÇIKAN KISMIN ÖZETİ : Biz dört yoksul kardeşiz. Sezer, Cengiz, ben Seden ve ablamız Filiz. Bize ablamız bakar. Bir süre önce büyük amcamızdan bize bir konak miras kaldığını öğrendik. Arkadaşlarımız Chuck ve Suzan'la İstanbul'a geldik, Filiz'in sözlüsü fotoğrafçı Ahmet ağabey'in minibüsüyle Ama konakta yabancılar vardı, bizi içeri sokmadılar. İyi kalpli motorcu Oğuz ağabey olmasaydı o fırtınada yolda kalacaktık. O bizi motorunda misafir etti.

Melâhat hanımın tedirgin bir hali vardı: «Otomobilleri falan yoktu, olsaydı görürdük. Zaten köşke nasıl girdiklerini de bilmiyoruz» dedi.

— 9 —

TALİH, CESURDAN YANADIR

Oğuz ağabey, konaktakilerle başa çıkabileceğimizi söylemişti ama ben hiç de öyle düşünmüyordum. O gece mışıl mışıl uyudum motorda. Sabah kalktığımda Filiz'le Suzan hâlâ uyuyorlardı. İyi! Hemen mayomu giyip dışarı çıktım. Her yer ıslaktı. Güneş, çiğ tanelerinin üstünde renk renk ışınlarla parlıyordu. Mor tepeler, çimenler pırıl pırıldı. Temiz, ıslak havayı ciğerlerime çektim. Uzaklarda, taş duvarları güneşte parlayan konak, hayal meyal seçiliyordu.

Suyun içindeki kayalar öylesine birbirlerine yakındılar ki bir boğaz sanırdınız burayı, açık deniz biraz ötedeydi sanki. Martılar uçuyordu kayalardaki yuvalarından, bir iki sandal başıboş duruyordu suyun üstünde. Yalnız biraz ötedeki ufacık adaya hiçbir canlı ayak basmıyordu. Issız, kasvetli bir yerdi orası.

— «Hortlaklar Adası'na mı bakıyordun?» dedi bir ses. Döndüm; Oğuz ağabey kocaman bir sepetle karşımda duruyordu. «Buradakilere üste para versen adım atmazlar o adaya. Perili ada derler!»

— «Belki de gerçekten perilidir,» diye güldüm.

— «Sen yüzmek mi Seden? diye bağırdı Chuck kıyıdan. Ben de var yüzmek!»

— «Ekmek almaya gitmeden önce sizin yarışa hakemlik edeyim bari,» dedi Oğuz ağabey.

Kıyıda, Chuck'ın yanında yerimi aldım.

— «Yalnız kıyıdan ayrılmayacaksınız,» dedi Oğuz ağabey. «Bakın baştan söylüyorum. Açıkta tehlikeli bir akıntı var. Hem belki Deniz Canavarı da çıkıverir karşınıza!»

— «Deniz Canavarı mı?» Yavaşça titredim.

— «Efsaneyi biliyorsunuz, değil mi? Buranın yerlileri canavarın birkaç yüzyıllık bir uykuluk döneminden sonra yine harekete geçtiğini söylediler geçende. Bizim Kenan, onun kükremelerini duymuş, yemin ediyor. Hazır mısınız? Hadi!»

Suya dalar dalmaz bir coşkunluk kapladı içimi. Yüzmeyeli o kadar çok olmuştu ki. Kılıç gibi yardım suyu, son hızla motora gittim ve değer değmez döndüm. Daha Chuck yarı yola bile varmamıştı.

—«Sen de yüzme şampiyonuymuşsun küçük hanım!» diye bağırdı Oğuz ağabey.

— «İki yaşından beri yüzer o!» Filiz de dışarı çıkmıştı. «Hadi bakalım, hemen giyinin, bugün işimiz başımızdan aşkın!»

Oğuz ağabeyle Cengiz ekmeklerle döndüklerinde yanlarında bir sürü insan vardı, hepsiyle teker teker tanışıp el sıkıştık. Melâhat hanım, tıknaz, beyaz saçlı bir kadındı. Kocası Kenan İri yapılıydı. Yüzü hiç gülmüyordu. Güneş yanığı bir teni vardı. Melâhat hanım, doğruca Sezer'le bana geldi.

«Bak şunlara!» dedi kocasına. «Akıncıgillerden oldukları nasıl da belli. Şu kırmızı saçlara, şu uzun boya bak.»

— «Yaaa,» dedi Kenan efendi, cigarasını tüttürmeye devam etti.

Bizimle birlikte hepsi konağa geldiler. Sezer'in öfkesi burnundaydı. Cengiz işin alayındaydı galiba. Chuck yumruğunu sallayıp duruyordu. Ahmet ağabey, belki ilginç bir şeyler çıkar diye kamerasını boynuna asmıştı. Filiz'in boynunda ise bir ilk yardım çantası asılıydı. Ne olur, ne olmaz...

Gelgelelim Oğuz ağabeyle Sezer kapıyı yumruklamaya başlayınca hiç ses gelmedi içerden.

Sonunda Filiz:

— «Galiba içerde kimse yok,» dedi kuşkulu bir sesle.

— «İyi ama nereye giderler bunlar?»

Melâhat hanımın tedirgin bir hali vardı.

— «Otomobilleri falan yoktu, olsaydı görürdük. Zaten buraya nasıl geldiklerini de bilmiyoruz ya! Kimseyle tek kelime konuşmazdılar. Bakkala gittiklerini bile gören olmamış Ne yer ne içerlerdi ki? Acaba sabah erken otobüsle mi gittiler? Ne dersin, Kenan efendi?»

— «Saçmalamasana hanımı» dedi Kenan efendi. «Buradan kalkan otobüs var mı?»

Sezerle Oğuz ağabey, konağın arkasına doğru yürümüşlerdi. Biraz

sonra, yukarda bir pencerede belirdiler.

— «Ge'in de görün, ne hâle koymuşlar burayı!» diye bağırdı Sezer.

Filiz, kocaman demir anahtarla kapıyı açtı.

Ben herkesten önce daldım içeri. Gözlerime inanamıyordum! Oysa ne hayaller kurmuştum!

Oda, küçük küçük bölmelere ayrılmıştı kontrplakla. Duvarlar sırılsıklamdı. Yerler, konserve kutularıyla doluydu. Her yere sigara izmaritleri atılmıştı

— «Ne pis insanlarmış bunlar!» diye haykırdı Ahmet ağabey.

— «Siz hiç üzülmeyin kızım,» dedi Melâhat hanım, Filiz'in kolunu tuttu. «Hepimiz yardım eder, hemen temizleriz burayı.»

Birdenbire kendimi tutamadım:

— «Olamaz!» diye bağırdım. «Olamaz. Bir yanlışlık var bu işte!»

Herkes bana bakıyordu.

— «Bize böyle mi anlatmıştı Danyal bey? Koskoca bir hol var, demişti, sağda taş bir şömine durur, merdivenle yukarı kata, sıra sıra odaların bulunduğu bölüme çıkılır, dememiş miydi?»

— «Evet evet, ben de öyle hatırlıyorum,» dedi Melâhat hanım. «Acaba yengeniz mi tadil ettirip bu hale getirdi burayı?»

Oğuz ağabey bölmelerden birine bir tekme savurdu. «Kontrplak altı üstü! Sezer'le Chuck bana yardım ederlerse hepsini sökeriz bunların! Konağı eski haline getiririz. Hiç uzun sürmez. Elektrik, su gibi sorunları da bana bırakın. Kutu gibi bir ev olur!»

Sezer'le Cengiz içlerini çektiler.

— «Çok teşekkür ederiz, Oğuz,» dedi Filiz. «Gerçekten güzel bir konakmış eskiden. Yine olabilir tabii ama biz bu onarım masrafını, sonra su elektrik paralarını falan nereden karşılarız. Her kuruşumuzu hesaplı harcamak zorundayız.»

Melâhat hanımın yüzü asılmıştı:

— «Demek konağı satacaksınız!»

Filiz üzgün üzgün başını salladı.

— «Ayyy!» dedi Oğuz. «Keşke bir yolunu bulsak da burada kalabilseniz! Ne iyi olurdu. Hoş bu haliyle konaktan çok boş bir otele benziyor burası!»

— «OTEL!» diye haykırdım. «Tamam! Otel yaparız burayı!»

Filiz, elindeki ilk yardım çantasını yere düşürdü.

Oğuz ağabey «Hortlaklar Adası'na mı bakıyordun» dedi, «o adaya perili derler»

— «Yani Seden» dedi sert bir sesle. «Senin gibi akılsız insan görmedim ben. Para harcamadan otel nasıl işletilir? Yastık lâzım, masa örtüsü lâzım, sonra battaniye, kapkacak... Oysa bizim...»

Her ağızdan bir ses çıkıyordu.

— «Ben ortalık temizliğine, yemeğe falan yardım ederim,» diye atıldı Melâhat hanım.

— «Ben de camları silerim!» dedi Cengiz

— «Yukardaki dolaplarda istediğiniz kadar battaniye, çarşaf, kapkacak var,» dedi Melâhat hanım. «Ben bakardım eskiden o dolaplara. Eğer Oğuz beyle Kenan da yardım ederlerse...»

— «Ben sökükleri dikerim,» dedi Suzan.

Filiz bir köşeye çekilmişti:

— «Hepiniz çıldırmışsınız siz!»

— «Ben sofraları kurarım,» dedi Cengiz.

— «Ben de boya boyarım!» diye atıldı Chuck, elini duvara vurdu. Acayip bir ses geldi duvardan, sıvanın bir kısmı döküldü. Sezer hemen koştu, bıçağıyla kazıdı sıvayı.

Oğuz ağabey dalgın dalgın:

— «Belki de Seden'in sözünü ettiği şömine vardır arkada. Bakın Sezer'in kazdığı yerden Deniz Canavarının resmi çıktı. Aaa... ne yazıyor orada!»

Sezer, teker teker okudu sözcükleri:

— «Talih, cesurdan yanadır!»

Heyecandan dilim tutulmuştu. Filiz uzun uzun yazıya baktıktan sonra:

— «Peki» dedi. «Sizin dediğiniz olsun. Yalnız şu şartla. Yaz sonuna kadar en az bir yıllık geçim masrafını karşılayacak para kazanmazsak, konağı satacağız. Tamam mı?»

Bu söz üzerine öyle bir bağrışma koptu ki bölmeler neredeyse el sürülmeden yerlebir olacaktı.

Haftaya :

YENİ OTELİN MÜŞTERİLERİ

Çocuklar,
bugün biriktireceğiniz
paralar,
sizlere güven dolu
yarınlar sağlar.

YAPI ve KREDİ BANKASI

Daima en iyi hizmet

Y 318

(MORAN - 2677) — 110

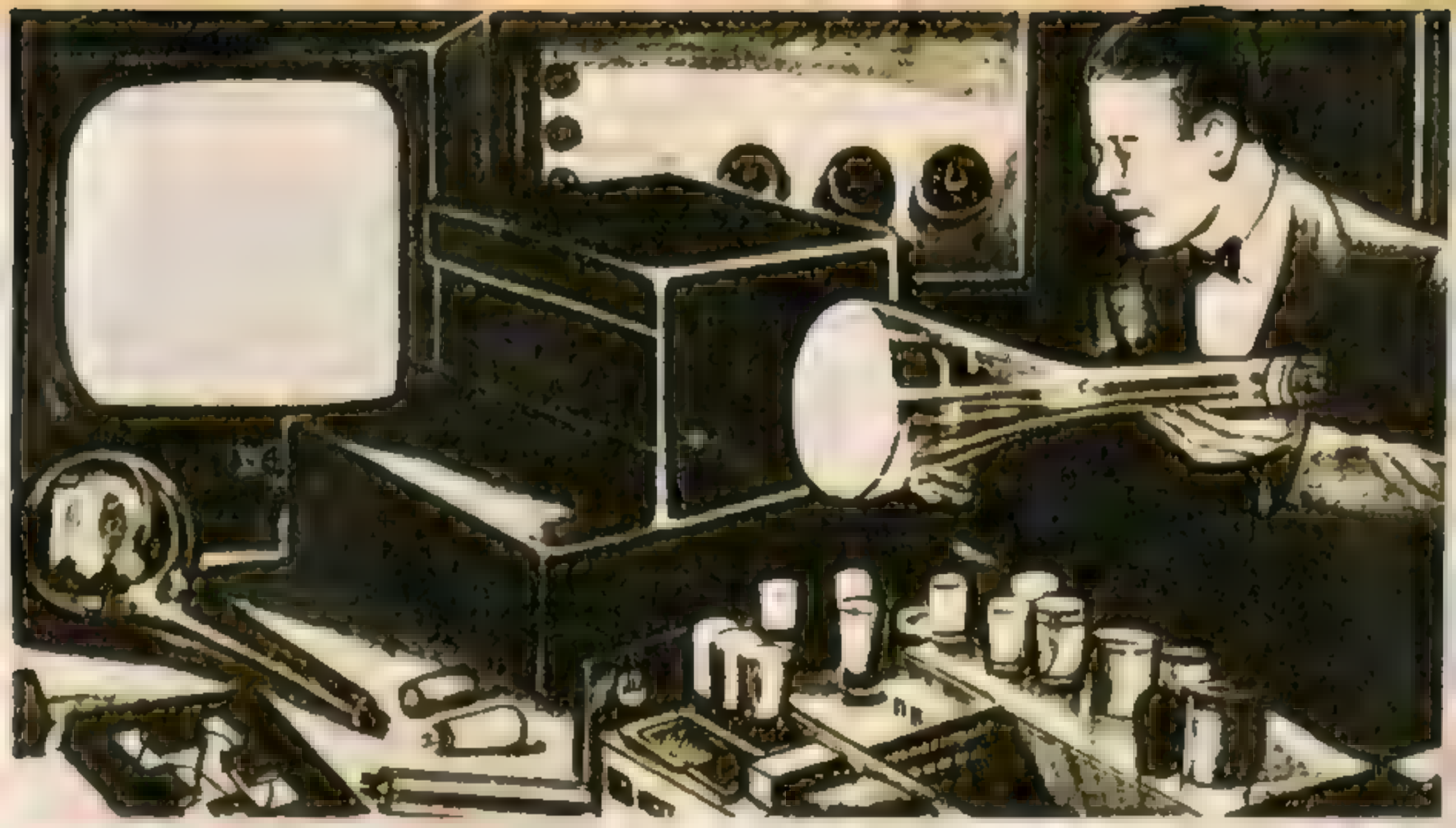

TARİHİN MEŞHUR OLAYLARI

YİRMİNCİ YÜZYILIN SİHİRLİ AYNASI TELEVİZYON

İngiliz fizikçisi John Logie Baird ilk başarılı televizyon denemesini yaptı...

Televizyon bugün evlerin, okulların, işyerlerinin vazgeçilmez bir eğlence, haber verme, eğitme aracı haline geldi. Akşamları yemekten sonra canımız biraz film seyretmek, müzik dinlemek mi istiyor? Yirminci yüzyılın sihirli aynasının yani televizyonun düğmesini çevirmek yetiyor. Yeryüzünde olup bitenleri, televizyonda dakikası dakikasına yayınlanan haberler programından seyrederek öğrenmek mümkün. Bir iş yerinin aynı anda her köşesini kontrol edebilmek de televizyon vericisinden izlemekle mesele olmaktan çıktı.

Marconi'nin çalışmaları sonucu rahatça kullanılır hale gelen radyo, yirminci yüzyılın günlük hayatında önemli bir rol oynamıştı. Müzik dinleniyor, oynanan piyesler izleniyor, haberler programından da dünyadaki olaylar öğrenilliyordu. Radyo şüphesiz çok faydalı bir buluştu, ne var ki tek eksiği yalnız kulağa hitap edebilmesiydi.

Halbuki insan bir oyunu dinleyerek izlerken aynı anda da görmek, gözleriyle de izlemek istiyordu. Bu da apayrı çalışmalar isteyen yeni bir buluşla gerçekleşecekti. Yâni televizyonla...

Televizyonun ilk adımları aslında elektriğin gelişmesi sırasına rastlar. 1845'de Faraday ışığın cisimlerin üzerindeki etkilerini incelerken, bu etkilerin manyetik alanda olduğunu ileri sürmüştü. Elektromanyetik konusunda incelemeler yapan bilginler, bu alanda daha bazı gerçekleri buluyorlardı. Ama bu alanda en büyük adım 1914'te İtalyan bilgini Marconi'nin telsiz alanındaki buluşlarından sonra atıldı. En sonunda da 1926'da İngiliz fizikçisi John Logie Baird ilk başarılı televizyon denemesini yaptı.

Televizyonun gelişmesi ve yaygın hale gelmesi araya İkinci Dünya Savaşı'nın girmesiyle bir duraklama geçirdi. Ne var ki savaş sona erince yeryüzündeki televizyon istasyonları sayısı arttığı gibi, evlerdeki televizyon alıcıları da büyük bir hızla çoğalmaya başladı.

Önceleri renksiz televizyon yapılmıştı. Yani televizyon alıcısındaki görüntü mavimsi gri renkteydi, tek renkliydi. Daha sonra renklisi de yapıldı. Yani görüntüler, eşyaların, kişilerin, manzaraların asıl renkleri neyse o renklerle görülüyordu.

Televizyon yayını sırasında sesin iletilmesi, programdaki seslerin radyo dalgalarıyla iletilmesiyle sağlanır. Bundan ötürü televizyon verici istasyonlarında radyo verileri de vardır. Ne var ki televizyon dalgaları, radyo dalgaları gibi dört bir yana dağılmaz, belirli bir yönde yayılır. Bu yüzden uzaklara televizyon yayını yapmak için ara istasyonları kurulur.

Her geçen gün Televizyonun önemi daha da artmaktadır. Okullar, eğitim programlarından yararlanmakta, iş yerlerinde masasında oturan şef, fabrikanın değişik köşelerine yerleştirilmiş alıcılarla elde edilen görüntüyü önündeki vericilerden görerek fabrikanın her köşesini kontrol edebilmektedir. Kaldı ki günmüzde televizyondan askerlik alanında da yararlanmak için çalışmalar yapılmaktadır.

Küçük Kovboy
KİT KAT

TEKSAS HAYDUTLARI

2

ODA NESİ?... ORADA KİM VAR?...

HERHALDE BİZİ DİNLEYEN BİRİLERİ!..

İŞTE BURADALAR, ŞEF!

SALONDA GÖRDÜĞÜM İKİ KÜÇÜK! BURADA NE ARIYORLAR ACABA?..

HA.. SEY SİZ MİSİNİZ BAY MİKE?

DEMEK BENİ TANIYORSUN! SÖYLE BAKALIM BURADA İŞİNİZ NE?

YARINKİ GÖSTERİLERİ SEYRETMEYE GELMİŞTİK... OTELDE YER BULAMAYINCA BURADA YATALIM DEDİK..

HAYDİ ÖYLEYSE BENİ DAHA FAZLA KIZDIRMADAN KIRIŞİ KIRIN!..

CANINI SEVEN DURMASIN!.

ÜZÜLME KARGABURUN! HAYDUTLARIN YÜZLERİNİ GÖREBİLDİK YA SEN ONA BAK!

BANG! BANG!

İBANG!

İLK İŞ OLARAK KIZI BULMALIYIZ...

PEKİ AMA ACABA NEREDE OTURUYOR?

HAH!.. İŞTE, BAK! AYBOĞAN MİKE BİR KIZLA KONUŞUYOR!

ACABA KIZA NELER SÖYLÜYOR DERSİN, HİT?

SAYIN BAYAN, BİLSENİZ SİZİNLE TANIŞTIĞIM İÇİN NE KADAR SEVİNÇLİYİM.

BEN DE BAY MİKE...

ÇIKAN KISMIN ÖZETİ : Küçük Kit Kat ile yamağı Kargaburun at ve silâh gösterilerinin yapıldığı rodeo'yu seyretmek için gittikleri kasabada, haydutların bir kızı kaçıracaklarını öğrenirler.

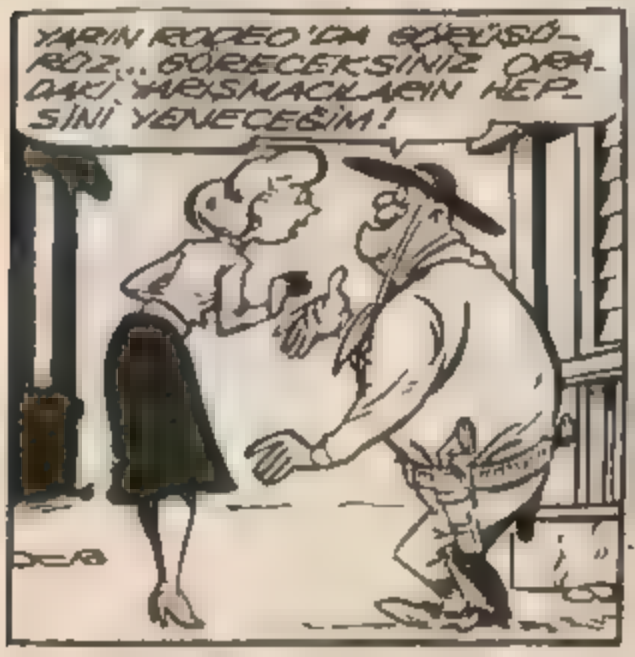

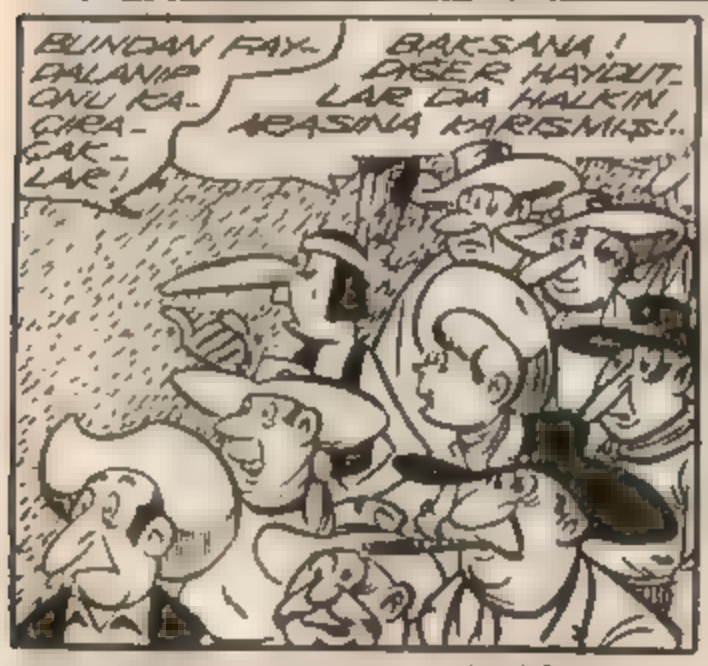

FINDIK FARESİ İLE YAPRAK

KARGALAR, FARELERİN YİYECEKLERİNİ ÇALINCA FINDIK FARESİ'NİN KARISI YAPRAK

BU ACAİP ŞEY DE NE? GEL GİDELİM, BUNA YAKINDAN BAKALIM...

İŞTE YAPRAK BACI!

KIPIRDAMA! BACAKLAR YUKARI!

EYVAH!

?

ARKADAŞIN NEREDE? SÖYLE, ÇABUK ÇIKSIN DIŞARI!.

PEKİ PEKİ. KIZMAYIN CANIM!

BU KAT İŞİMİZE YARAYACAK!..

KURBAĞA KARDEŞ, NEREDESİN? ÇABUK GEL. ÜZERİNE ÖLÜM İSNİ SIKACAKLAR!

BURADAYIM!

AAAH!!!

GÜZEL! KARGALAR KİRALI OLARAK, KABUMUZA EL KOYUYORUM! SİZE GELİNCE... HAH! HAH! HA!

TATTATA!

TATTATA DA NE DEMEK?

BİZİM BU MAKİNE İLE İSTEDİĞİMİZ GÖRÜNMEZ HALE GELİR DEMEK!

BİZE KÖTÜLÜK EDERSENİZ SONUNDA SİZ ZARARLI ÇIKARSINIZ!

1500 CEVİZİMİZİ ÇALDINIZ SİZDEN BUNUN ÖCÜNÜ ALACAĞIZ!

BU MESELEYİ ŞÖYLE BİR DÜŞÜNELİM BAKALIM...

CEVİZLERİNİ GERİ VERELİM KURTULALIM!

AYY!

AFİLİMİSİN SEN! O MAKİNE HİÇ BİRİŞE YARAMAZ!

BAÇI KARGALARA KARŞI

BAÇI, KURBAĞA KARDEŞLE BİRLİKTE KARGALARA BİR TUZAK HAZIRLADI...

ORTADAN KAYBOLALIM. SONRA GELİR BUNA EL KOYARIZ!

TIRALLALLA

EVET, KABUL. 1500 CEVİZİNİZİ GERİ VERECEĞİZ!

PEKİ. CEVİZLERİ BİZE, KÖYE GETİRİN..

LAF!

TAMAM! ÇUVALLARI HAZIRLAYIN ÇOCUKLAR!

HAYDİ ÇABUK OLUN!!

ÇABUK DİYORUM SİZE!

BUNDAN DAHA HIZLI KOŞAMAYIZ Kİ!

KANATLARINIZ NE GÜNE DURUYOR?

UÇUN! UÇUN!!

BÜTÜN MİLLETİ ALDATTIM! ŞİMDİ GÖRÜNMEZ HALE GELİP DÜNYAYI ELE GEÇİRİRİM!

ÇABUK, BANA BU MAKİNENİN NASIL ÇALIŞTIĞINI ÖĞRET, YAPRAK BAÇI. NE İSTERSEN VEREYİM!

NE VAR?

BİR DAKİKA!

BENİM MAKİ'E TÜYSÜZ YAPMA TİKLARI ETKİLER. ONUN İÇİN DENEMEYİ KURBAĞA ÜZERİNDE YAPTIM!

GÖRÜNMEZ OLMAK İSTERSEN TÜYLERİNDEN SOYUNMANIZ!

PEKİ AMA...

TÜYLERİMİ SOYUNURSAM PEK GÜLÜNÇ OLURUM!

GÖRÜNMEYECEĞİ NE GÖRE BULUN NE ÖNEMİ VAR?

AZ SONRA

AAH!

CANIM YANIYOR, YAVAŞ ÇEK!!

SEVİNİYOR, SEVİNİYOR!..

GÖRÜNMEZ OLMAK İÇİN ACIYA KATLANACAKSIN!

ARKASI VAR

Kardeşlerin KÖŞESİ

1970 BÜYÜK ŞİİR YARIŞMASININ SONUÇLARI

Birinci:

AYŞENUR OY

Kadıköy, Baharİye İlkokulu öğrencilerinden olan Ayşenur Oy 10 yaşındadır. 1970 Büyük Şiir yarışmasına «Çınar Ağacı», «Mavi Gökyuzüa» ve «Renkli Dünya» adlı üç şiiriyle katılmıştır. Ayşenur Oy, bunlardan «Mavi Gökyuzü» adlı aşağıdaki şiiriyle BİRİNCİ olmuştur. Kendisine birincilik armağanı olan ve 150 liralık çeşitli eserlerden meydana gelen küçük bir kitaplık gönderilmiştir

MAVİ GÖKYÜZÜ

Mavi çiçeklere bakıyorum,
Mavi evlere...
Mavi giyinmiş bebeklere,
Mavi kalemime,
Mavi kelebeklere
bakıyorum
Ama yine ortaya
Mavi gökyüzünü
koyuyorum.

Üçüncü:

NURHAN ŞAHİN

Edremit Lisesi orta 3 öğrencisidir. Aşağıdaki «Gün Yaşantısı» şiirle ÜÇÜNCÜ olmuş ve 75 liralık kitap kazanmıştır.

GÜN YAŞANTI

İnsanın yaşadığı,
Zamanın bir parçası.
Hayatında geçirdiği,
Olayların bir parçası.
Hayatı, ömrü tamamlıyan
Gün, gün bir yaşantı.

İkinci:

MEHMET ERTINAS

İzmir, Halit Bey İlkokulu öğrencilerindendir. 11 yaşındadır. Yarışmada aşağıdaki «Sen Balıkçılar» adlı şiiriyle İKİNCİ olmuştur. Doğan Kardeş Mehmet Ertınas'a 100 liralık çeşitli kitaplardan meydana gelen küçük bir kitaplık armağan etmiştir.

ŞEN BALIKÇILAR

Yine ava çıkacak şen balıkçılar,
Her günkü gibi denize açılacaklar.
Ağları motorlarına yerleştiriyorlar,
Ve, işte; kıyıdan ayrılıyorlar.
Yavaş yavaş gözden yitiyorlar,
Macera, heyecan dolu denize doğru.
Başlarından geçebilecek çok şey var,
Bunları iyi biliyorlar şen balıkçılar.
Denize ağlarını atarlar,
Gerekli bütün işleri yaparlar.
Tutarlar büyük balıklar,
Ailesini düşünen şen balıkçılar.
İşte motorlarıyla geliyorlar,
Hepsinin yüzünde neşeli bir ifade var.
Belli ki çok balık tutmuşlar,
Sardalyeler, kefaller, lüfer ve
uskumrular.

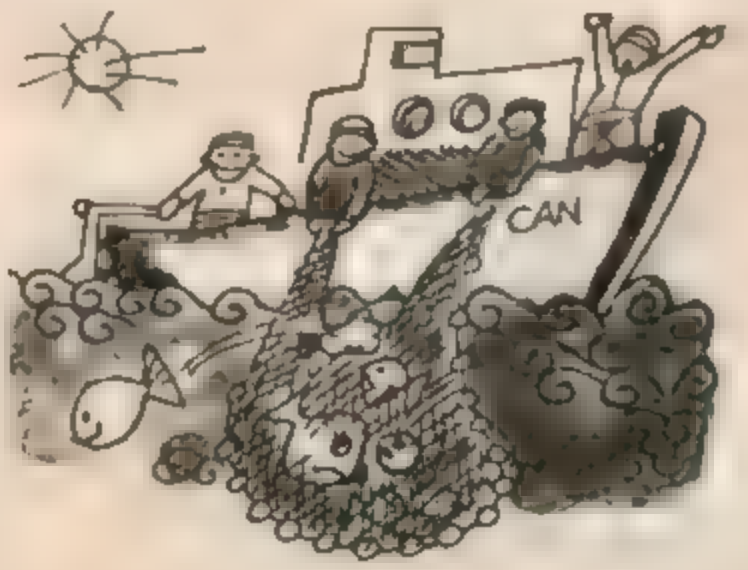

İLHAN SEVAL

İstanbul Kız Lisesi Orta 2 öğrencisi. 13 yaşında. Yandaki «Arap Çocuk» adlı şiiriyle MANSİYON kazandı

ARAP ÇOCUK

Yolda giderken dün
Bir ses duydum
döndüm
Baktım arap bir çocuk
Pek şirin pek sevimli
Tıpkı çikolata rengi,
Nuri imiş ismi
Cam gibi gözleri
Ufacık elleri
Burnu minimini.

MANSİYON KAZANANLAR

Doğan Kardeş mansiyon kazanan kardeşlere birer küçük ANSİKLOPEDİ armağan etti.

RANÂ SARAÇ

Lüleburgaz, Emrullah Efendi İlkokulu öğrencisi. 10 yaşında (Mevsimler) adlı aşağıdaki şiiriyle MANSİYON kazandı.

FATMA ERİNSEL

İstanbul, Hırka-ı Şerif İlkokulu öğrencisi. 9 yaşında Aşağıdaki «Tren» adlı şiiriyle MANSİYON kazandı

NEVESER NARİN

Uzunköprü Ortaokulu öğrencisi. 12 yaşında. Aşağıdaki «Evim» adlı şiiriyle MANSİYON kazandı.

MEVSİMLER

Dört tane mevsim var
Birisinin adı Sonbahar
Yağmurlar yağar
Yapraklar dökülür.
Öteki'nin adı Kış
Havalar soğur
Kar yağar
Çocuklar kartopu oynar
Bazan kardan adam
yaparlar.
Öbürünün adı İlkbahar
Herkes kırlara koşar
Çiçekler açar
Çocuklar kırlarda
oynarlar.
Sonuncunun adı Yaz
Havalar sıcak olur
Okullar kapanır
Çocuklar tatile girer
Herkes denize koşar,
Bazı çocuklar yüzmesini
bilmezler.

TREN

Düdüğünü çala çala
İstanbuldan Ankaraya
Gitti yine
Kara tren

İçindeki yolcular
Bana el salladılar
Ben de hiç düşünmeden
Cevap verdim onlara

Tren geçti gitti
İstanbuldan Ankaraya
Ben döndüm
İşimin başına...

EVİM

Evimiz üç katlı
Güzel, şirin bir evdir.
Bu evde dört kişilik
Bir aile yaşar
Bu ailede yaşayanlar
Babam, annem
kardeşimdir.

BEGÜM TUĞRUL

Özel Marmara Koleji Orta 2 öğrencisi. 12 yaşında. Yukarıdaki «Deniz ve Gemi» adlı şiiriyle MANSİYON kazandı

DENİZ VE GEMİ

Uzanıyor, masmavi bir çarşaf
Sonsuzlara, ufuklara doğru
Yalnız bir gemi
Bozuyor bu sessizliği
Tüttürüyor simsiyah dumanını
Sanki siyaha boyamak için etrafı.

Oyun • Eğlence • Bilgi • Bilmece

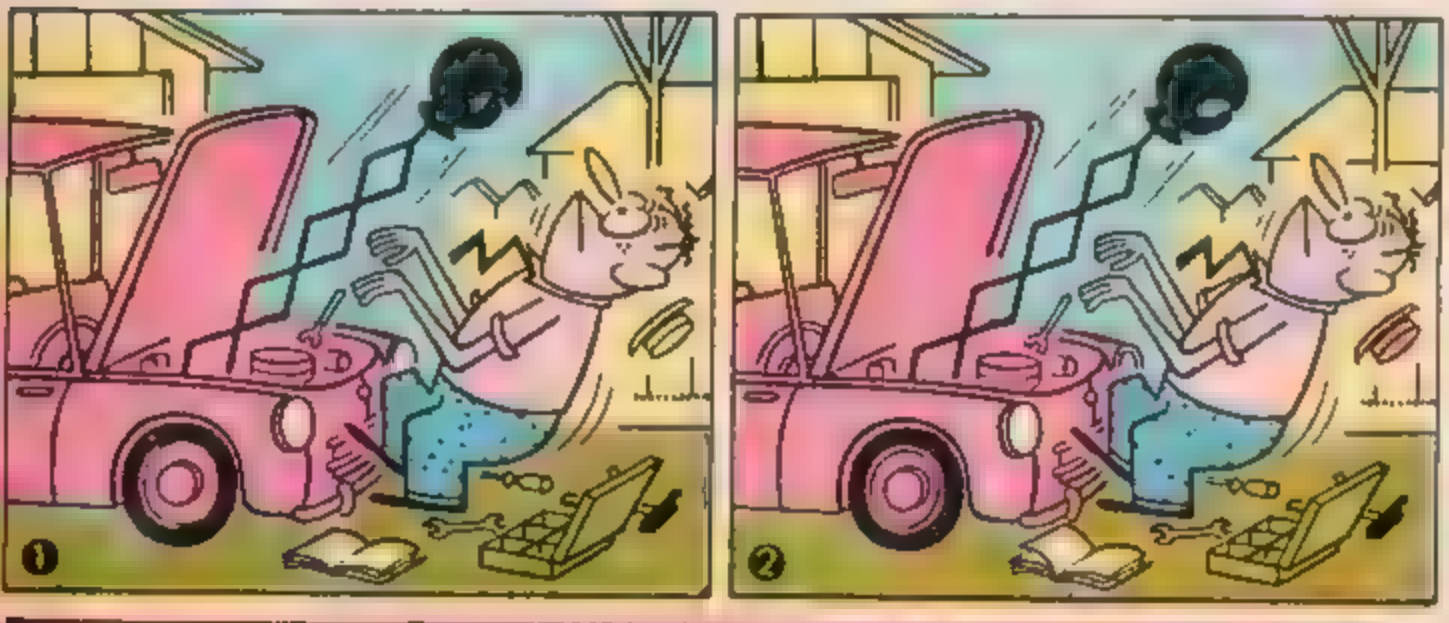

8 FARKI BULUNUZ

$\frac{1}{6}$ ÜSTÜDE 1 DİR YERİN.

HC E GİRDİ.

KIRILMIŞ OLAN HER SÜTUNUN HANGİ KAİDELERE AİT OLDUĞUNU BULUNUZ.

2

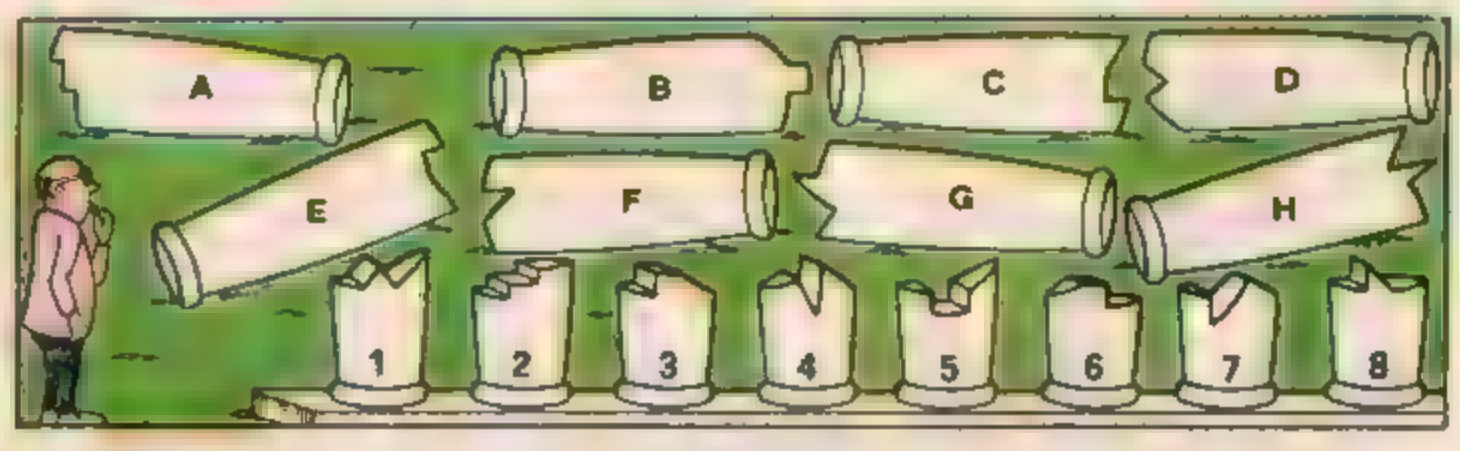

3

BU KOVBOYUN İKİNCİ TABANCASI TABANCALARDAN HANGİSİ ACABA?

4

Ankara'dan bir kardeşimiz bize bir bulmaca göndermiş. Bu güzel bulmacayı sizlere de soruyoruz.

İÇİ ATEŞ,
DIŞI TAŞ,
ÜZERİNDE
BİN BİR BAŞ...

Eyüp Karagöl
Kavaklıdere İlkokulu
5/A No.2399 ANKARA

CEVAPLAR 30. SAYFADADIR.

KARDEŞİME MASALLAR

KURT, TİLKİ BİR DE DEVE

Bir kurt, bir tilki, bir de deve arkadaş olmuşlar, bulacakları her yiyeceği aralarında eşit olarak bölüşmek üzere anlaşmışlar. Uzun süre aradıktan sonra bir ekmek somunu bulmuşlar. Üçü de çok acıkmış olduklarından, bu somunu bölerlerse hiç birinin karnının doymayacağını düşünmüşler, aralarında en yaşlı olanın ekmeği yemesine karar vermişler.

«Nuh'un gemisindeki tek kurt bendim, bütün öteki kurtlar büyük selde boğulmuşlardı. Verin ekmeği bakalım! Burada en yaşlı benim!» demiş kurt.

«Yavaş ol bakalım!» demiş tilki kurda. «Sen kimi kandırıyorsun utanmadan? Tanrı beni yeryüzünün ilk tilkisi olarak yarattığında senden iz bile yoktu ortalıkta. Adem baba ile Havva ana binlerce kez okşamışlardır şu sırtımı, en akıllı hayvan oluğumu söylemişlerdir!»

«Peki öyleyse Nuh'un gemisinde neden görmedim seni?» diye sormuş kurt.

«Görmezsin tabii! Ben Nuh'un ayaklarının dibinde yatıyordum. Çok akıllı olduğumdan hayvanlar bölmesine bırakmamıştı beni.»

Kurt susmuş. Bu arada yaşının büyüklüğünü belirtecek hiç bir söz bulamayan deve ise, somunu ağzına almış, başını kaldırarak:

«Bakıyorum da beni dünkü çocuk yerine koyuyorsunuz. Peki ya ben nerdeydim o zamanlar?» diyerek somunu yutmuş, kurt ile tilki de şaşkın şaşkın bakakalmışlar.

Doğan Kardeş
HAFTALIK ÇOCUK GAZETESİ

Pazartesi günleri çıkar.

14 ARALIK 1970
Sayı : 50 Sıra No. 778
Yıl : 25 Cilt : 2

Sahibi :
KÂZIM TAŞKENT

Yazı İşleri Müdürü :
SEZAİ SOLELLİ

Yazı İşleri ve İdare :
Divanyolu, Türbedar Sokak 22 İSTANBUL ★ Doğan Kardeş P.K. 1146 - İSTANBUL ★ Telefon: 27 95 10 (Santral) ★ Dağıtım ve Abone: Bateş Bayilik Teşkilâtı Cağaloğlu, Molla Fenari Sokak 1 - İSTANBUL.

ABONE ŞARTLARI :
Yıllık: 40 TL. ★ Altı aylık: 20 TL. ★ Yurt dışı yıllık: 52 TL. ★ Yurt dışı altı aylık: 27.50 TL. ★ Yurt dışı uçak yıllık: 86 TL. ★ Yurt dışı uçak altı aylık: 43 TL. ★ Adres değişikliği için 50 kuruşluk posta pulu gönderilmelidir ★ YAPI ve KREDİ BANKASI'nın bütün şube ve ajanslarından abone kaydolunabilir.

İLÂN TARİFESİ

Siyah - Beyaz :		Çok renkli :	
Tam sayfa	1500 TL.	Tam sayfa	2500 TL.
Yarım sayfa	800 TL.	Yarım sayfa	1500 TL.

DİZİLDİĞİ ve BASILDIĞI YER :
Doğan Kardeş Matbaacılık Sanayii A. Ş.

bu hafta Doğan Kardeşle...

DOĞUM GÜNÜ HEDİYELİ BU SAYFAMIZA KATILMAK İÇİN: Ad ve soyadınızı, doğum yer ve tarihinizi, ev adresinizi yazıp, doğum gününüze 1,5 ay kala 2 vesikalık fotoğrafla birlikte **«DOĞAN KARDEŞ» — Bu Hafta Doğan Kardeşler Sayfası — P. K. 1146, İSTANBUL»** adresine postalayınız.

Gültekin Peltekoğlu
İzmit 14.12.55

Mesut Küçük
Eskişehir 15.12.59

Zehra Reşat
Lefkoşe 18.12.61

Ali Bayram
İstanbul 19.12.58

Abdullah Tosun
İstanbul 14.12.58

★Yalçın Bulut
İstanbul 20.12.63

Erdem Keskin
Ankara 20.12.61

★Ferhat Erkmen
İzmir 20.12.61

Selma Serec
Ankara 19.12.62

Orhan Okutucu
Gaziantep 20.12.53

Ali Karacaas'an
Lüleburgaz 19.12.59

Ruhat Köse
İstanbul 15.12.60

Ayşe Ataley
Elâzığ 14.12.57

Ertan Kayıkçı
Trabzon 15.12.58

Tezcan Güler
Krd. Ereğli 20.12.58

Güley Değer
Afyon 15.12.60

★Zeynep Aysu Canlı
İstanul 15.12.63

★Tansel Göker
Milâs 20.12.64

Ahmet Erkan
M.K.Paşa 14.12.56

★Ferit Hamutoğlu
İskenderun 18.12.60

★Güldal Altıner
Ankara 15.12.63

Selmin Çengeloğlu
İstanbul 14.12.58

★Arzu Gökten
Ankara 18.12.64

★Gülbin Olcaylar
Ankara 19.12.63

Sevgi Göktuğ
Ankara 14.12.60

Can Dülger
Ankara 16.12.59

Necip Tufan Göktan
Ankara 17.12.60

Abdullah Yırtımcı
Bursa 14.12.58

Sermet Önder
Erzurum 14.12.58

Mehmet Çoşkun
Çayırlı 15.12.54

Serdar Sürsal
Eskişehir 17.12.58

★Turgut Yüngül
İstanbul 20.12.62

BİLGİ BİLMECE OYUN EĞLENCE ÇÖZÜMLERİ

6 FARK :

1) Otomobilin dikiz aynası. 2) Direksiyon. 3) Lâstiğin jantı. 4) Defter. 5) Boks e'diveni. 6) Sağdaki evin damı. 7) Adamın sağ kolu. 8) Otomobilin sol farı.

(1) A — ALTI DA BİR, ÜSTÜ DE BİRDİR YERİN.
B — HAYDUT EVE GİRDİ.
(2) 1-D 2-A 3-C 4-H 5-B 6-E 7-G 8-F.
(3) DÜNYA. (4) 7 No lu tabanca.

HAYVANLAR ARASINDA

AVCI BAYTEKİN ANLATIYOR...

YERYÜZÜ BİRBİRİNDEN ÇOK DEĞİŞİK YARATIKLARLA DOLUDUR. İŞTE BUNLAR. DAN DÖRDÜ :

«Örümcek Maymun» kollarının, bacaklarının, hele kuyruğunun çok uzun olması yüzünden kocaman bir örümceğe benzer. Bir sıçrayışta on metrelik yer katedebilen bu maymun kalabalık gruplar halinde yaşarlar. Başta papağan olmak üzere renkli tüylü kuşları yakalayıp parçalamaktan büyük zevk duyarlar.

F. BUINOVART 60-61

Tapirler sessizliği seven, garip, zararsız hayvanlardır. Genellikle Asya'nın sulak yerlerinde yaşayan ve orman yapraklarıyla beslenen Tapirler kalabalık sürüler halinde gezmektense, ikisi üçü bir araya gelip geceleri meydana çıkarlar. Yavrularının üstü çizgiliyse de zamanla bu çizgiler kaybolur, hayvanın üstü boz bir renk alır. «Malaya Tapiri» parça halinde iki renklidir.

Rakun, ayıyla uzaktan akraba olan, irice bir kedi büyüklüğünde bir hayvandır. Kuzey Amerika'daki ormanlarda yaşar. Kürkü için avlanan Rakun çok çeviktir. Çok çabuk koştuğundan tavşan, fare ve benzeri gibi kara hayvanlarını, çok da iyi yüzdüğü için kurbağa, semender gibi su hayvanlarını yakalayıp yer.

Leş böcekleri hayvanlar dünyasının gerçek birer mezar kazıcısıdır. Ölmüş bir fare, ya da kuş bulan bu böcekler, hemen onun yanıbaşındaki toprağı kazarak, altını boşaltır ve leşi içine yuvarlarlar, sonra da içine yumurtlayıp üzerini örterler. Ayakları bunun için elverişli olup kürek gibidir.

TEKİR
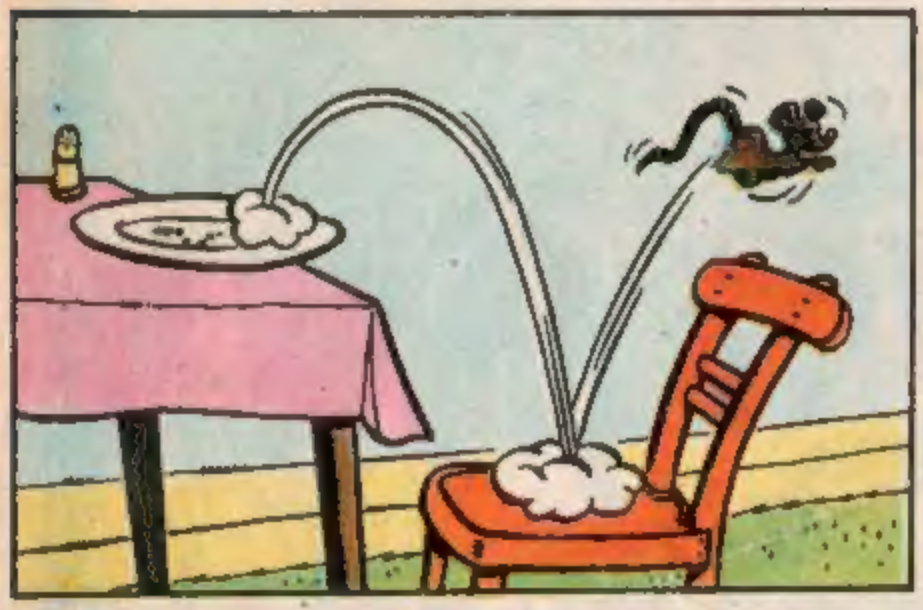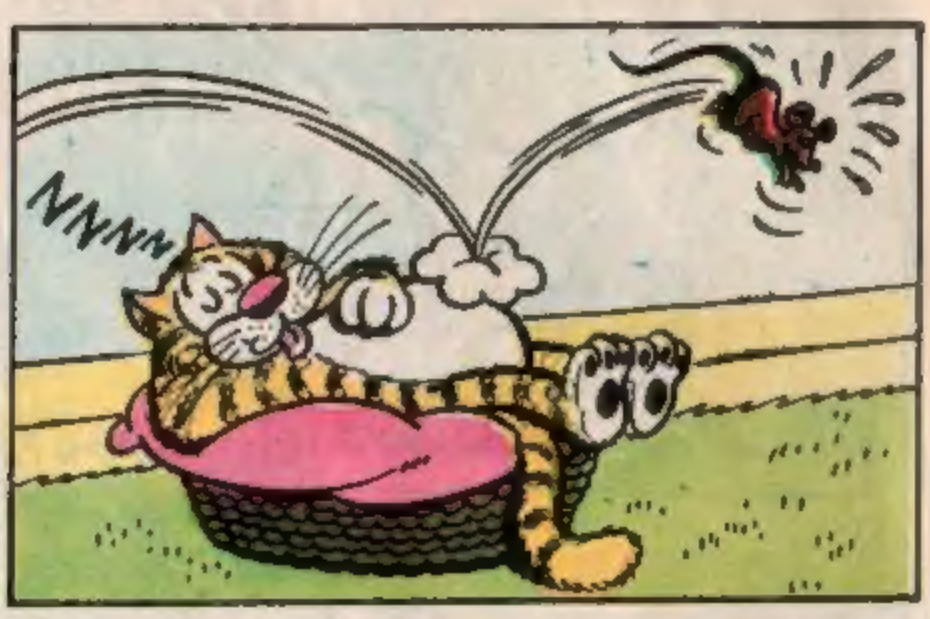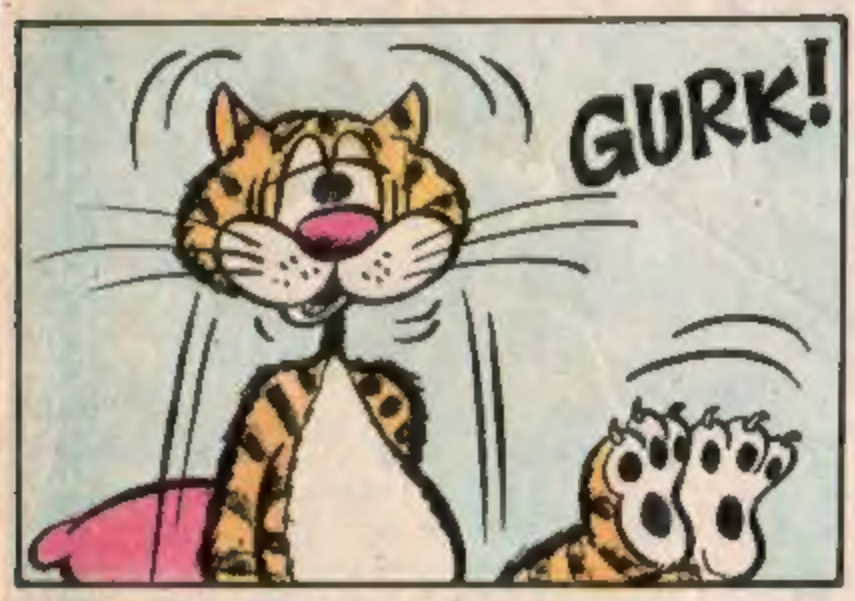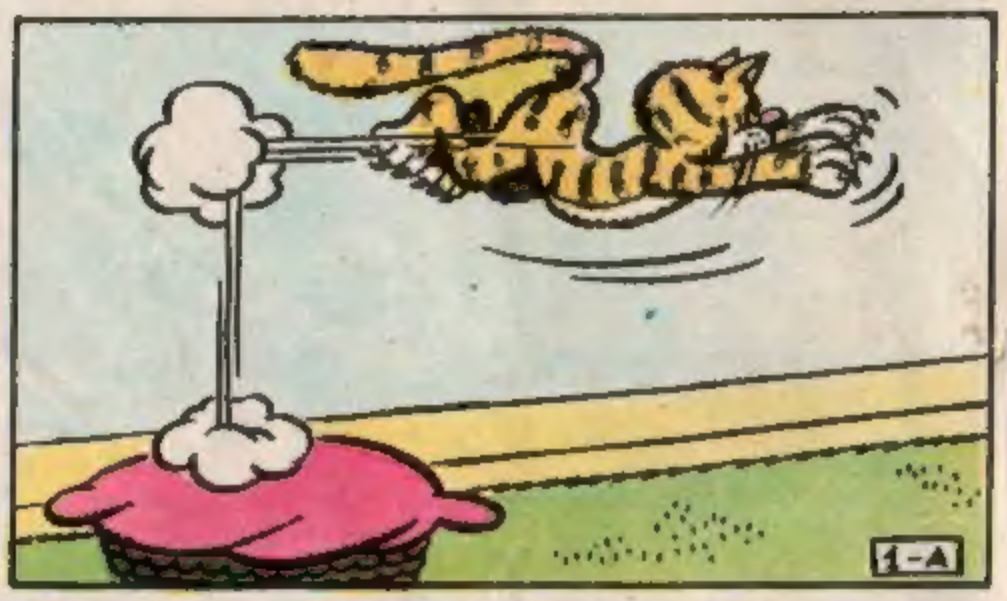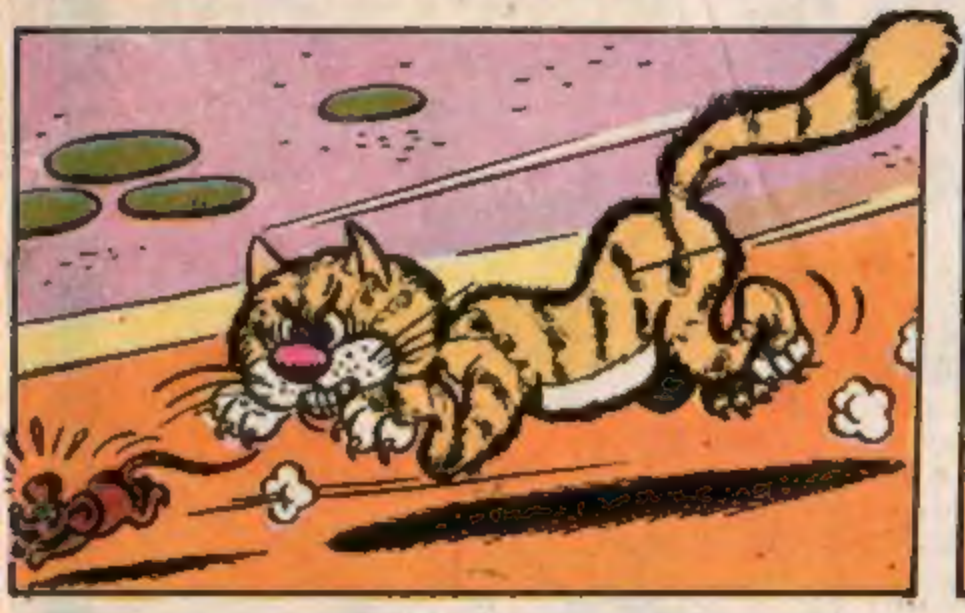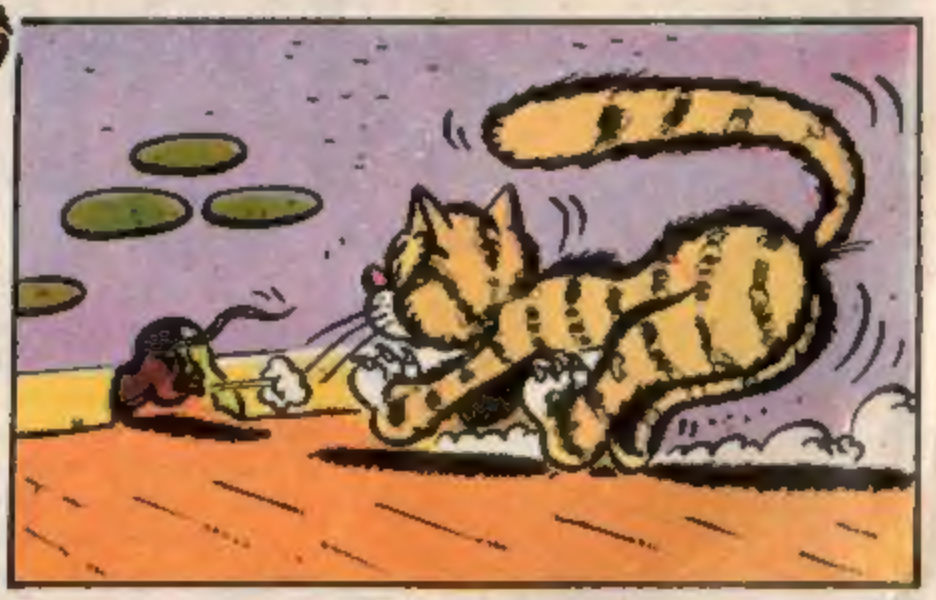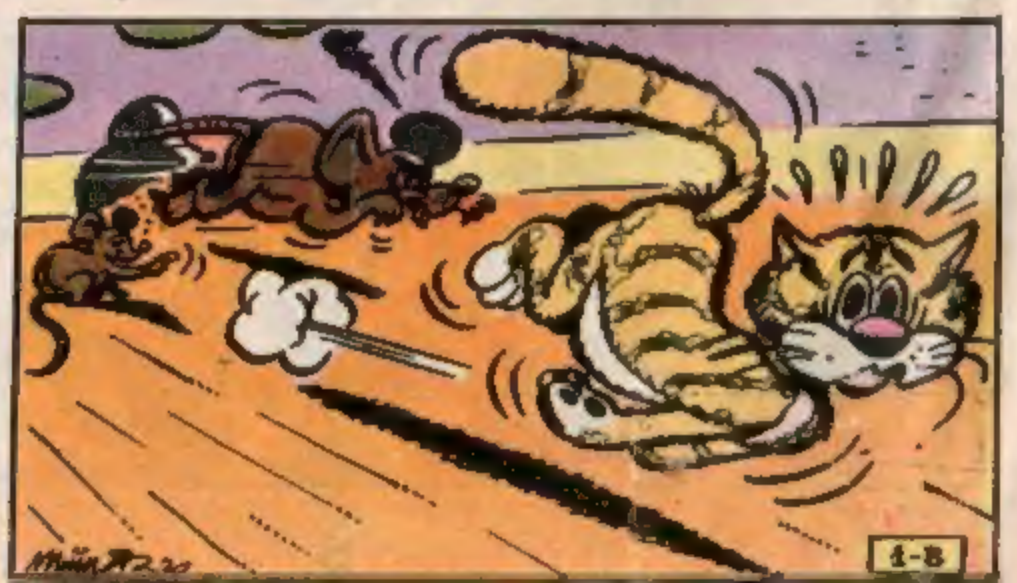
Çizen
MÜMTAZ ARIKAN